

# **Apollo,s Kermis-Gift Aan De Haagsche Vermaaks-Gesinde Jeugd. Eerste Deel.**

**bron**

*Apollo,s Kermis-Gift Aan De Haagsche Vermaaks-Gesinde Jeugd. Eerste Deel.. 1750*

Zie voor verantwoording: [http://www.dbnl.org/tekst/\\_apo006apol01\\_01/colofon.php](http://www.dbnl.org/tekst/_apo006apol01_01/colofon.php)

© 2013 dbnl



# **Apollo's Kermis-gift.**

Eerste deel.

## Verklaring van de tytel-prent.

*DE blonde Apollo op den Wagen voort gedragen  
 Van Paphos Koningin: bestuurd door God Cupied:  
 Deeld heden aan de Jeugd van 't lustig 's Gravenhagen  
 Een deel Gezangen uyt: en Bagchus in 't verschiet  
 Kweekt Min en Digtvuur aan, men boord de Jongelingen  
 En Nimphen (die vel drift rykhalsden naar die Blåan)  
 De zoetheyd van de Min met luyder Keelen Singen,  
 En doet een ander weer met vreugd ten Reye gaan,  
 Op 't Streelend Maat-Gezang, en 't klinken van de Snaren  
 Dat yders Hart verrukt. Des roept men uyt vol Vreugd,  
 Ey Phoebus Dicht'ren God, ey kom zo alle Jaren,  
 En schenk dan weer op nieuws wat aan de Haagsche Jeugd.*



**Opdracht aan de *Haagsche* Vermaaks-Gesinde jonge juffers.**

Mejuffers,

*Na dat ik met ruym twee paar ingespanne Sinnen de geheele Weereld voor zoo ver wy deselve bekend is, lang heb doorkruist gehad, om een Persoon op te zoeken wara aan ik dit Werkje, waar over my het opsigt door den Boekverkooper is toevertrouwd (Viva de Man, die my nog tot het een of het ander in staat kent) zou opdragen; zo en heb ik'er geen kunnen vinden, die my het selve scheenen waardiger te zyn, als Uwl: gy Haagsche Schoonheden: Want verzekert zynde van Uwe goedheyd, en vriendelykheyd, my zo menigmaal van eenige uwer zo onverdiend als gulhartig bewesen, heb ik tot geen ander kunnen overgaan. Neem het slegts aan uwen Dienaar maar niet voor ongoed, dat hy zyn gedagten op een ander heeft laten spelen, dog gy weet men is somtyds geen Meester van zig zelve, 't welk veele van Uwl.: immers meer als eens,*

zekerlyk, in verscheyde voorvallende gelegentheden, die ik hier om reden (my hier toe moveerende) niet wil aanhalen, zult ondervonden hebben: dog aan Uwl: goedheyd en inschikkelykheyd denkende, zo verzeker ik my (ten minsten ik verhoop) Uwe Gunst en Genade.

Maar schoon Uwl: goedheyd zig also ver over my uitstreckte, dat zy my deze misslag vergaf; zo gevoel ik my echter andermaal aangespoort om voor Uwl: op myn bloote mergepypen neder te vallen, en ootmoedig vergeeving te bidden, voor een misslag van vry wat meerder gewigt: namentlyk, over de al te groote vrymoedigheyd, die ik gebruik van dit gering werk Uwl: toe te eygenen; Waarlyk een zaak waar over ik my zeer genootsaakt vindt, om Uwl: te bidden dezelve met een gunstig, en geen gestreng Oog te beschouwen; want het is zeker, en ik gevoel'er my van overtuigt, een al te slegten stuk Werk, (Heeren Autherus verschoont nu dat ik uw werk een weynig declineer) om aan zulke waardige Personagies opgedragen te werden. 't Is wel waar dat indienje niet zo Cato's gezint zyt als Juffr. Triumphant, gy 'er wel iets in zult vinden, dat na Uwl: genoeg zal zyn, en in staat om Uwl: eenigsints te vermaken, en zeker waar het anders had ik reden om meer te klagen, dan gy de \* Kanarivogel hoort doen in zyn kouw; en dat ik reden heb van zulks te gelooven, blykt; want dat nieuw is, is aardig; dat aardig is, vermaakt: Ergo, vermaakt het nieuws. Dat Argument sult Gyl: immers voor onwrikbaar agten, en buyten dat hebben my deze redenen tot het nemen dezer vrymoedigheyd aangeset; namentlyk, dat ik verscheyde malen op Bruiloften zynde, niet zelden heb hooren zugten en klagen, dat men geen een fraay deuntje had, gevoeglyk op zoo een plaats buiten die ouwerwetse, welke nog heugden van de tyden van Maarten van Rossem, en die zoo doodgezongen zyn dat men'er eer by zou in slaap vallen, als door vermaakt

\* \*Zie pag. 13.

*werden; En wat heeft het my mede in particuliere Geselschappen niet wel verdrooten, dat men zig daar altoos moest behelpen met die barmhertige Straat-deunen, die van Jan Rap en zyn Maat dagelyks langs Straat gebulkt werden: gebeurden't nu en dan al eens, dat'er hier of daar een uit een hoek of een gat te voorschyn quam springen, die eens wat nieuws op bazuinde, dat wierd dan aanstonds begeert, maar dikwils niet verkregen; omdat den Eygenaar te traag was het voor andren uit te schryven, en te wantrouwig, om het in eens anders handen te laten komen, als die het oude Spreekwoord wel wist, weest trouw en vertrouwt niemand; en waarlyk met dezelve Misdaad ben ik dikwils mede behebt geweest, wyl my de Experientie meer als eens geleeft heeft, dat die ligt geloof ligt bedroogen wert: want, hoe menigmaal ben ik den een en den ander niet wel te hulp gekomen in het leenen van nieuwe, en by hun nooit gehoorde Gesangen? die ik tot heden toe nog uit hunne handen ben te rug wagtende, niet tegenstaande ik hun reeds menigvuldigmaal om restitutie der zelve heb aangesproken, om daar mede ook dit Werkje te verryken, dog ik ben tot myn leedwezen tot nog toe gepaayt geworden met uitstel op uitstel; zo dat Uwl: zig met deze weynige zullen gelieven te Contenteren; waar onder 'er myns wetens geen zyn, die oit te voren het ligt gezien hebben, en alle van 't beste soort zyn; schoon ik Uwl: by deze verklaar dat ik het grootste gedeelte zelf nog niet gelezen en heb; niet te min verzeker iw Uwl: van hun Deugt, waarom ik my des te meer met Uwl: Gunst vleyende ben, en weest verzekert dat indien ik bemerk, dat deze verzameling na Uwl: genoegne is ('t welk ik zal afmeten, na mate van het Debit dat den Drukker van dezelve zal hebben) ik ligt in 't korte met een heel Foliant Uwl: zal komen begroeten: En ten dien eynde versoeck ik aan al de gene die deze zulle zien ofte hooren lezen, zo'er onder hun eenige fraye Gezangen zyn gerustende, dat zy den Druk-*

*ker de zelve (mits van te voren noit gedrukt) gelieven toe te zenden, en alzoo tot Completering van het aanstaande Deel zo veel Contribueren als in hun vermogen is: dog schoon ik hier in hun aller bystand ontbrak, dat ik echter niet en hoop, maak ik my evenwel sterk, dat ik Apel zodanig zal bepraten (schoon hy anders een knaap is die zig niet ligt by de neys laat leyden,) dat hy aan Uwl: een Nieuwjaars-Gift sal schatten, waar by zyn Kermis-Gift zo veel zal gelyken als de Ruïne van Eykenduinen, by het van outs befaamde Persepolis, zo gy slegts maar blyken uwer genegentheyd voor deze zyn Kermis Donatie toont, en den Drukker dezelve alle afhandig maakt; want het is hem niet evenveel of hy zig verrykt door het Drukken van een Boekje met weynig Gezangen, dan of hy zig ruïneert door het Imprimeren van een Reuse Foliant, dat zo veel aftrek heeft dat den Drukker (na dat hy een Jaar 3. á 4. na klanten tot het zelve gewagt heeft) op zyn hals derft zweren, dat hy van niemand'er nog vragen na gehad heeft, om het voor Scheurpapier te gebruiken, maar zoo droefgeestig tusschen het Bolwerk zyner overgebleve Exemplaren, die van geen mensch gezogt werden, blyft zitten kyken, als of hy zyn Sententie des doods ontvangen had.*

*Toont dan die meegaande –en toegeventheyd, die ik van u bescheydentheyd (my in zoo veel voorvallende gelegentheden gebleken) verwagtede was, en welke onder de voorgenoemde redens wel de grootste is, die my de grootste is, die my de vrymoedigheyd heeft doen gebruiken, van Uwl: Naam tot myn Voorhoofciersel te nemen, en geensints in navolging van andere Opdragt of Bedelbriefschryvers, uit Baatsugt of Plumstrykery; Neen, Uwl: waardigheyd alleen doet my zo veel Veneratie voor Uwl: hebben (want ik belach al die geciviliseerde Bedelaars) en dezelve verdient duisentmaal meerder; dog Uwl: inschikkelykheyd wete ik neemt ook met kleyne dog opregte geschenken gaarne Contentement.*



*Dog indien ik my in myne meening mogte bedriegen en Uwl: in plaats van dienst hier mede ondiens had gedaan: zoo bid ik, dat Uwl: over my echter geen al te strenge, maar gratieuse Regteressen gelieft te zyn, op dat ik na den uitgaaf dezer, wederom sonder de allerminste schroom, onder Uwl: Lieve en Ziel-betoverende Oogen mag verschynen, om in dezelve my te spiegelen, en te vermaken als eertyds: En zo doende, zuld gy het zwaarste Jok van Verpligting leggen op de schouders van Uwl: nederigsten Slaaf.*

Een Jok het welk hy zo bereyd,  
 Het gantsch getal van zyne dagen,  
 Wil als een Konings Rykskroon dragen;  
 Met een Vreugd en met Eerbiedigheyd.

*Maar zag! Hier in geen dollemans stuip (ik wil zeggen in geen Poëtische verrukking) te vallen ,riep myn Sozia, zo ras by my deze regels zag nedersetten; want vervolgte hy, die Vlieger zou niet opgaan Meester J ..., om dies wil dat je op ver na den eersten Poëet niet en zyt: Benje nog niet genoeg afgeschrikt door de Inquisiteurs der Dichtkunde, die je laatste Rymelery met haar onbarmhartige Ratstanden sodanig beknabbelt hebben, dat met by na niet kon sien of het met een Paragon of Brevier letter gedrukt was? en zulje niet rusten voor en al eer zy U volgens hun dreygement in den Hexameron hebben doen Catechiseren, en over den hekel halen; schoon zy uw door hun slangetongen (zagt die gelykenis is geen van de beste) ik zeg liever door hun Ezels geblaas al meer verveelt hebben, als dat zy het eerstgenoemde hadden gedaan? Neen myn tweeden ik, kend gy den Persoon wiens schaduw gy zyt niet beter. Weet gy niet als dat hy zig minder aan het raaskallen dier*

*\*Schaarbeekse Philosophen stoort, als aan het keffen van het Jong, besmeert, en gewaand Salet-rekeltje, dat sig meer Airs geeft als de grootste Spaanschen Don? Laten sy vry hun dreygementen ter uitvoering brengen, wy zyn voor hun gantsche geblaas met geen de minste vrees aangedaan, wy zullen geen ander omkoopen om ons te verdedigen, maar wy zullen in 't vervolg dat gespuis slegts laten rasen zo veel zy willen, en hun met een diepe veragting stilzwygende voorby gaan als onwaardig, ons aan hun te bekreunen: Neen! Myn vrome Sozia, daar resideert in ons een gemoed, dat zig door het kwaken en borrekikken dier gemetamorphoseerde Lilische Boeren zodanig noyt liet afschrikken, dat het niet een enkel woord derfde uiten, ten ware het met hun onverstandige sinnelykheden over een kwam; O neen! Liever vermaken wy (gy weet het) met een ordentelyke snakery Jonge Juffers, als dat wy door een eeuwig Silentium, hondert waanwyze Muggezifters te vriend krygen.*

Weg Ezels, pakt u weg, gy zyt de tucht onwaardig,  
Uw schimpen is te plomp, te zot, en al t'onaardig.

*Maar verschoon my ô teerbeminde Schoonheden, dat ik in plaats van deze myne Opdragt, myn aanspraak tot uwl: te wenden, zo ver van myn pligt afwyk dat ik in stee van zulks te doen, een hand vol Ekels voor de Zwynen heb geworpen; maar zulks geschied alleen hierom, om dat eenige van dat gespuis, hoorende, dat het oog van uwl. Dienaar het oog heeft gehad, over de*

+ Een Dorp zo zeer befaamt door zyn Vruchtbaarheid in Sileens Nagtegaals, als Delft in zyn Kalvers.

*aan uwl. opgedrage Gezangen, zekerlyk niet zullen nalaten hun gal daar tegens te spuwen, en ondanks al die Vermaning, van voor af aan beginnen te razen en tieren: Om uwl. daar van zeg ik te verwittigen, en te verzoeken uwl: haar vitten zo min wild bekreunen als ik, en dus doende uwl: meer aan myn bereydwillingheyd als aan hun kwaadaardigheyd wilt laten gelegen leggen; want ik kan uwl. met alle sinceriteyt betuygen, dat dit Werkje, hoe gering het is, uit een zuivere en niet min oprechte Genegentheyd, die ik altoos voor uwl: gehad, en nog heb, uwl: wert opgeoffert, ja ik derfuwl. dat meer is wel zweren, (zie nu moet gy, ten minste gy diend, het gelooven) dat het uyt geen de minste andere inzicht gedaan wert, als alleen om uwl: te dienen, te vereeren, te vermaken, en meer en meer my uwl. gunst waardig te maken, die ik onverdiend van uwl: zo menigmaal genoten heb, en nog geniet; waar voor ik myn Erkentenes, waar ik kan of mag, altoos bereyd ben te toonen. Merkt dan deze myne kleyne als een reyne Gift aan, en zyn'er Gezangen in, dewelke eenige van uwl. meermaal gehoord hebben, laat uwl: dit niet verdrieten, daar zullen'er zekerlyk onder uwl: meer wezen, aan wie dezelve voor als nog onbekent zyn; en dit doende zult gy my meer en meer nootzaken en dwingen, om met alle Achtinge, Veneratie, en Bereydwillingheyd, my te noemen, die hy altoos was, dat is*

Uwl. Parate, Obediente, en tot alle Dienst Volveerdigen D. en Allernederigsten Slaaf.

## Voorbericht aan den leezer.

Myn Heeren,

*Die misschien met leed  
 Nog Jaar en Dagen suld gaan steunen;  
 Dat gy aan ons bedroefde Deunen  
 Uw schoone geldje hebt besteed.  
 Ey! geeft uw Gramschap eens wat plaats,  
 En laat ik uw voor af eens seggen,  
 Hoe hier omtrent de Zaaken leggen,  
 Ligt raken wy weer goeje Maats.  
 Het is voor menig hondert Jaar  
 Bekend, by Vrienden en by Buuren,  
 De Gekken kend men aan haar kuuren,  
 Dat Spreekwoord blyft dog eeuwig waar;  
 En dat 'er onder al het soort,  
 Die voor Stoknarren op de Ley staan,  
 De Minnaars in de eerste Rey gaan,  
 Dat hebje ook wel meer gehoord.  
 Nu, is een Minnaar uiter aard  
 Altyd genegen om te Dichten;  
 De Liefde en Dichtkonst dat zyn Nichten,  
 En gaan daarom veelyds gepaard:  
 Nu loof ik hebje al verstaan,  
 Hoe dat dit zootje vieze Grollen,  
 Is in de Wereld komen rollen,*

*De Min die heeft het al gedaan.  
 De Min (dat Drommels teuter-kwaad!  
 Die somtyds om zyn kunst te toomen,  
 De lompe van de Boere-Zoon  
 Doet spreken als een Advocaat.)  
 Kwam onlangs in een malle buy,  
 Gevallig twee drie jonge Snaken  
 Tot Minnaars en Pöeten maken,  
 Zo datze Dichten op de Luy!  
 En als zy kwamen by malkaar,  
 Of zaten by hun malsche Vrysters,  
 Dan Songen zy als puure Lysters,  
 Dit duurde zoo een twee drie Jaar.  
 Gong Philis eensjes uit de Stadt,  
 Men song een droef Vaarwel eylasie!  
 Een ander song uyt desperatie,  
 Als hy geen mooye Meyd en had.  
 Een derde sag men onderwyl  
 Het loopen van een paar blauw' Scheenen,  
 Heel cierlyk op de maat beweenen,  
 En huylde' al singend' snot en kwyl.  
 Maar gong het weer eens voor de wind,  
 En had men voorspoed in het Vryen,  
 Dan wou men Feest en Tempels wyen  
 Aan Venus en het Minnekind:  
 Dan zong m' een Nieuwe Minuet  
 Tot Lof van Cloris, of Climéne,  
 Ook wel een Drinklied, en met eene  
 Een Boere-deuntje voor de pret.  
 Nu beurden 't somtyds by geval,  
 Dat d'een of d'ander by die vreugd was,  
 Die, als men door de Wyn verheugt was,  
 Een Liedje uyt schreef of ontstal,  
 En dat weer aan een ander gaf,  
 Die 't naar zyn Sin wat gong verhans'len,  
 En 't Rym, en Sin, en al verkwans'len,*

*En maakten 't smakeloos en laf.  
 't Geen ons op 't laatst genoodzaakt heeft  
 Uit de verstrooyd' en losse Blaaren,  
 De echte stukken op te gaaren,  
 Die men u tot een Kermis geeft.  
 Dit ziet men in de Tytel-Prent:  
 Daar speeld Apol voor Sinter-Klaasje,  
 En Vader Bagchus drinkt een glaasje,  
 Wyl Cupido de Wagen mend:  
 En neemje hun dit kwalyk af?  
 Daar j'op Nieuwjaars-dag ('k weet het zeker  
 Aan d' Asheer of Lantaarn-ontsteker  
 Veelyds nog wel een fooytje gaf;  
 En zouje Phoebus dan versmaan  
 Als hy een Kermis-Gift komt brengen,  
 Dat kan de heuschheyd niet gehengen,  
 Des neemt het liever dankbaar aan:  
 In Hoop, dat op een ander reys  
 Hy uw wat beter sal bedenken,  
 En uw een Nieuwe-Jaars Gift schenken,  
 Die gaan sal op een hooger Wys.  
 Gebruik met Lust dan dese Gaaf:  
 En onderwylen dat de Heeren  
 En Juffers sig wat diverteeren  
 Met Singen, blyf ik steeds haar Slaaf.*

R.D.N.

## Nieuwe avonturen.

### Stem: *Engelsche Bonné.*

LAngs de groen bedauwde wegen,  
 Als ik myne nagtrust sogt,  
 Kwam alleen my Phillis tegen.  
 Doen ik 't minste op haar dogt,  
 'k Sag de tranen op haar wangen,  
 Trots de schoonste Parels hangen,  
 Die men uyt het Oosten brogt:  
 Sy scheen besig in gedagten,  
 Met haar Oogjes naar de Lugt,  
 Ja zy scheen haast te versmagten,  
 En zy loosde sugt op sugt.

2. Ik wou d'aanspraak van haar myden,  
 Ging myn weg al soetjes voord,  
 Dog ik groette van ter zyden  
 Goeden avond, met een woord:  
 Goeden avond, hoe dus eenig?  
 Phillis bent gy zoo alleenig?  
 Dat en is niet zoo als 't hoord:  
 Hebt g' ook eenig leed geleeden?  
 Met zoo bleef zy stille staan,  
 Kwam wat naar my toe getreden,  
 En sy zag my treurig aan.

3. 'k Sey wel Phillis waarom sugje?  
 Spot gy nog al met myn min?

Zy zey Damon waarom vlugje?  
 Zyt gy nog zo los van sin?  
 Dat gy, om een woord te zeggen,  
 My dus aanstonds gaat verleggen,  
 Vind gy daar zoo'n misdaad in?  
 Zoud gy wel zoo wreed van aard zyn,  
 Dat gy my, uw Phillis, haat?  
 Neen! gy kund niet zoo ontaard zyn,  
 Dat gy my geheel verlaat.

4. 'k Zey ik zou uw altyd pryzen,  
 Voor de schoonste hier ontrent,  
 Zoo gy my slegts kond bewyzen,  
 Dat gy sonder valsheyd bent.  
 Ach! zey zy, 'k ik wil u niet derven:  
 Maar 'k wil d' uwe zyn en sterven:  
 'k Ben reeds aan uwe min gewent.  
 En naar nog veel and're woorden,  
 Kusten ik haar weder af,  
 Waar op zy my dus bekoorden,  
 Dat ik hare fout vergaf,

5. 't Is een korte tyd geleden,  
 's Nagts in 't duister hand aan hand,  
 Sag ik Phillis komen treden  
 Met een dronke domme kwant:  
 Ik beken het my zoo raakte,  
 Dat ik sluks myn min verzaakte,  
 En verwenste Stad en Land:  
 'k Heb gehoord dat zy gaat kwynen,  
 Maar ik trek 't my weinig aan,  
 Schoon zy moest in drek verdwynen,  
 't Moest met Phillis dog zoo gaan.

### ***Marsch van Jonkheer.***

1.  
 NEt gelyk een blad,, Door de wind gevat,  
 Word gedreven, en nu hier, en dan weer daar gespat,



Net gelyk een blad,, Door de wind gevat,  
 Word nu hier, en dan weer daar gevat,  
 Zoo word ik, Vol van schrik  
 Gestadig omgevoerd.  
 'k Ben nu vry, Dan zie 'k my  
 Eens weder vast gesnoerd  
 Aan het minnenet, Want myn Herderin,  
 Voed met hoop en vrees myn min.

2. Maar gelyk een boom,  
 Groeyend sonder schroom,  
 Met zyn klaterende blaren aan een waterstroom.  
 Maar geluk een boom,, Groeyend sonder schroom  
 Aan de kant van eenen waterstroom  
 Dus zoo groey, Dus zoo bloey  
 Ik vol moed en vol trots,  
 En myn hert, Draagt de smert  
 Als een harde rots.  
 Ik bemin tog trouw, Schoon myn Herderin,  
 Voed met hoop, en vrees myn min.

## [O Vogels aanschouwt]

**Stem: *Aimable Vainqueur.***

*O Vogels aanschouwt,  
 Hoe ik zit benout,  
 In 't huisje vol van zugten,  
 Die plagt myn genugten  
 Te scheppen in 't Woud.  
 O Jager vol boosheid,  
 Die my door u loosheid  
 Hier gevangen houd:  
 Wat sonden of wat quaad  
 Heb ik uw ooyt bedreven,  
 Dat gy my doet leven  
 Hier schier desperaat.  
 En als gy tot myn spyd  
 Uw [nyt] hebt geleyd,  
 Waar op ik quam pikken,  
 En bleef in u strikken,  
 Zoo dat ik altyd  
 Tot myn droevig kruys,  
 Myn leven moet schikken  
 In dit Vogelhuys.*

2. *Adieu Liberteyt,  
 Want ik ben uw quyt.  
 Adieu klaar Forteynen,  
 Daar 'k plag te verschynen  
 Om in uwe vloed  
 Myn Bekje te spoelen  
 Myn Keeltje te koelen  
 In uwe Waters zoet.*

*Adieu Veld en Bosch,  
 Daar ik plag te zwieren  
 En te tierelieren,  
 Doen 'k was vry en los:  
 Maar 't argste van al  
 Is, dat ik nog zal  
 Het graf moeten derven;  
 Als ik kom te sterven:  
 O Droevig ongeval!  
 Want dan sal de Kat  
 Myn lichaam verwerven,  
 Ach! wat spyt is dat.*

3. *Tot troost in myn pyn  
 Als ik dood sal zyn, kom Vogels te zamen  
 Met rouw na betamen  
 Tot het Lyk van myn;  
 Komt treurige Uylen  
 Uyt uw donkere kuylen,  
 Kraayen van 's gelyk.  
 En gy witte Swaan  
 Doet treurige klagten,  
 Verandert uw Schagten,  
 Neemt het Rouwkleed aan.  
 En gy Pluymgediert,  
 Dat nog daag'lyks zwierd,  
 En huppelt nog springt niet,  
 En fluyt niet nog singt niet,  
 Maar u stemmen dus stiert,  
 Dat ik door geschrey  
 Veel dagen hoor klagen  
 Om het Lyk van my.*

## **Herders-sang.**

### **Stem: Geeft een Aalmoess voor den Blinde.**

ALs de gulde Son ging dalen,  
 En in 't ryzen van de Maan,  
 Ging Leander eenzaam dwalen  
 Met zyn minnesmert belaan.  
 Phillis, riep die trouwe Heder,  
 Gaat uw wreedheyd dan nog verder?  
 Zyt gy voor myn Min dan schuw?  
 Slaat uw oogen, vol meedogen,  
 Op my die niets mind dan uw.  
 2. *Liefste Phillis hoord myn klagen,  
 Hoord myn sugten en gesteen:  
 't Geen ik doe van dag tot dagen  
 Om uw onverbid'lykheen.  
 Engel lief! myn vreugd en troosje,  
 Zielverrukkend geurig Roosje,  
 Ey verkwik myn ziel en sin.*

Ik bemin u, en bezin u,  
Als myn eenigste Godin.

3 Als ik ben van u gescheyden,  
 En my u gesigt verlaat,  
 Korte vreugt, langdurig lyden,  
 Denk ik in die droeve Staat;  
 Myn Ziel berooft van die genugten  
 Brengt niet voort als droeve sugten  
 Phillis ach! myn lieve ligt  
 Buigt u sinnen tot het minnen,  
 Wyl gy elk tot min verpligt.

4. Heb ik myn dienst u opgedragen,  
 Aanbied ik u myn trouwe min,  
 Laat u Leander niet mishagen,  
 Maar laat de min uw boezem in.  
 Proef met my de minnelusjes,  
 Lieve sugjes, sagte kusjes,  
 En het zielverrukkend zoet,  
 Dat de liefde, die ons griede,  
 Aan twee Liefjes smaken doet.

*Air.*

**Stem: *Dat een wys Man Soldaat kan wezen.***

TERwyl de Jeugd in onse dagen,  
 De Min ontsteekt en geeft haar bot,  
 Kom laat ons dan het zoet genot,  
 Dat het geval u met behagen  
 Ons aanbied, smaken, dat geen dag  
 Dit ongeproeft voorby gaan mag.

2. Het zoet getytje van het leven  
 Nood ons, dat wy't geluk dog niet,  
 Nu dat het sig zoo schoon aanbied,  
 Ontslippen laten, maar begeven  
 Ons te genieten, yder dag,  
 De vreugd die ons gebeuren mag.

3. Laat ons hem die door vieze grepen  
 Voor deze lusten is verdooft

En steeds van alle vreugd berooft,  
 Van Nyd en Wangunst werd genepen,  
 Niet vollegen maar yder dag  
 Hier in besteen, terwyl men mag.

## [Wat is 't een vreugd, En Ziel-geneugd]

**Stem: Allemande.**

WAt is 't een Vreugd, En Ziel-geneugd,  
 Wanneer men jong het zoete vryen pleegt.  
 Wat is 't Vreugd, Wanneer de Jeugd  
 Door min tot min beweegd.  
 Hoe soet, Voldoet  
 Die lieve hertstogt dan haar Ziel en Sin,  
 Met lusjes van de min,  
 Door 't oog gesloopen in:  
 Want als de min  
 Met schoonheyd is gepaard,  
 Is 't een Hemel op der aard.

2. Daar is geen zoet, 't Geen zo voldoet  
 Aan 't Herte van de minnezieke Jeugd:  
 Dewyl dit Zoet, gestadig boet  
 Hun teed're lust en vreugd.  
 Als hy En zy  
 Eenparig snakken na het minnezoet,  
 Daar de liefde kusjes voed  
 En hun grage lust voldoet,  
 Terwyl zy met  
 Omhelsing en gezoen  
 Venus Offerhanden doen.

3. Het streeld haar sin, Als zy met min,  
 Haar lief genegen vinden tot gevrey:  
 Dan vind de Min, Hoe zoet daar in  
 De teed're wellust zy:  
 Geen Ziels-Vermaak  
 Zoo eel, als hun de Min-Godes dan geeft,  
 Als lip op lipjes kleeft, En Ziel om Zieltje sweefd  
 En zy nooyt zyn verzadigt in 't geblus,  
 Van 't lieffelyk gekus.

## Herders-klagt.

### Stem: *Wanneer de Son sijn Paarden mend.*

DE Son rees nauw ter Kimmen uyt.  
 Of Thirsis door de min  
 Schier al syn leven lang gebruid,  
 Ging mym'rend Boschwaard in:  
 Daar hy na lang te talmen,  
 Ten koste van syn Long,  
 Dees doodelyke galmen  
 Sig selfs ten hals uitwong.

2. Helaas! Cupido dertel wigt,  
 Ik ben weer in uw magt,  
 Gy hebt in 't eynde door u schigt,  
 My weer tot min gebragt.  
 Ach! moet ik zoo myn leven  
 En 't dierbaarst' van myn Jeugd  
 Aan u ten besten geven,  
 En leven sonder vreugd.

3. Maar waarom tog nu onbedagt  
 U van de min beklaagd?  
 Daar gy tot nu gelukkig agt  
 Het uur, dat g'haar eerst zaagd:  
 Wie kan het zoet vermogen  
 O Phillis wederstaan  
 Van u Zieldwingende oogen?  
 Wie kan uw magt ontgaan?

4. Ik wensch staag na gelegentheyd,  
 Dat ik myn Son mag zien,  
 En denk haar myn gelegentheyd  
 Ootmoedig aan te bien:  
 Dog naauw'lyks slaat z'haar oogen  
 Maar even op my neer,  
 Of ik vind my bedrogen,  
 De moed ontzakt my weer,

5. Sagt Thirsis! denk ik, eer 't u rond,  
 Verswyg veel eer uw min,  
 Eer men u voor vermetel houd,  
 Dat gy zoo los u sin  
 Op zulk een voorwerp veste;  
 Zie toe wat gy begint,  
 Voor dat gy ten leste  
 In dubb'le rampen vind.

6. Hier sweeg de droeve Thirsis stil,  
 Verrukt door al zyn leed;  
 Terwyl een Vloo zyn linker bil  
 Schier heel aan stukken beet.  
 't Geen hem soo toornig maakte,  
 Dat hy uyt enkel spyt  
 Syn Minneklagt hier staakte,  
 Tot op een ander tyd.

## **Herders-sang.**

### ***te Vlissinge leyd een Jagt, &c. Als ik myn Phillis kussen mag.***

APol had naauwelyks zyn broek  
 En onderkonsten aangetogen,  
 Als Knaap Damêtas uyt den hoek  
 Van zyne Slaapplaats was gevlogen.

2. En sat al by zyn Rosemond,  
 Daar hy eens helder op ging dennen,  
 En deed het Liedje dat terstond  
 Sal volgen, in haar ooren dreunen.

3. Ach waarde Rosemond hoe sal  
 Ik u myn dankbaarheid betoonen?  
 Ik zoek maar vind gantsch niet met al,  
 Daar ik u gunst mee kan beloonen.

4. Dog zoo een dankbaar hert voortaan,  
 By u myn Lief niet werd verstooten:

Zo neem ket in betaling aan,  
 Voor al het goed by u genoten.

5. Neem dan myn hert, myn waarste schat  
 Voor uwe gunst, die my meer waard is  
 Als al de schat die Croesus had,  
 Ja 't allerkost'lykst dat op aard is.

6. Laat and're vry haar Wellust in  
 God Bagchns stellen en zyn Vrugten:  
 De myne zoek ik in de min,  
 Die geeft my beter ziel-genugten.

7. Gy zy alleen myn Ziels-vermaak,  
 De vreugd en wellust van myn oogen;  
 Gy zyt alleen myn Doel en Baak:  
 Ik leef alleen in uw vermogen.

8. 'k Misgun aan and're niet, dat zy  
 Hun heerszugt streelen met regeeren;  
 'k Wil voor al 's Werelds Monarchy  
 Uw wedermin, nog gunst ontberen.

9. Ik vind in deez' myn slaverny  
 Ligt duyzendmaal meer zoetigheden,  
 Als and're in hun Heerschappy;  
 Ik ben met Rosemond te vreden.

## **Aan Climeene.**

### **Stem: *Bedroefde Ziel houd op van klae...gen.***

CLimeen waar sal het eynd'lyk hee...nen  
 Dat ik dus droevig zugten moet:  
 Gy ziet myn klagen, treuren, weenen,  
 En nimmer werd uw hart verzoet.  
 Myn Engelin,, Wild tot de min  
 Dog keeren uwe fiere zinnen,  
 En uw Minnaars eens, *Bis*,  
 En wild... uw Minnaar eens getrouw beminnen.



2. Of moet ik dan door smert gedre...ven,  
 Van droefheyd sterven? 'k geef myn hart  
 Aan u: wat kan ik meerder geven?  
 Ey! waarom dan zoo lang gemard.  
 Myn Egenlin,, Wild tot de Min  
 Eens keeren uwe fiere Simmen,  
 En wild uw Minnaar dog, *Bis*.  
 En wild... uw Minnaar dog weerom beminnen.

## Menuet.

### Stem: *Charmé de mille Appes.*

't ZOet van de vrye Staat,  
 Al te boven gaat,  
 Wat de min kan geven:  
 Weg dan laffe Minnery,  
 Van u malle bruyery  
 Hou ik my zelven vry.  
 'k Soek geen minnelust,  
 Al genoeg gekust,  
 Voor myn gantsche leven:  
 Laas! hoe was ik dus verblind?  
 Al de gunsten zyn maar wind,  
 Die men by Meysjes vind.  
 Neen! loose Cupidootje,  
 Gy krygt my niet in u Bootje,  
 'k Heb uw pyl genoeg gesmaakt,  
 Doen ik eertyds heb geblaakt:  
 Nu ben ik vry geraakt.  
 2. Als ik weer denk aan 't zoet.  
 Dat die lieve gloed,  
 My weer deed genieten:  
 Ach! Elisa's lief gesigt,  
 Daar de Dageraat voor zwigt,

My weer tot Min verpligt.  
 Als Cupidoo's Boog  
 ('k Meen haar God'lyk Oog)  
 My weer komt beschieten,  
 En de Nectar my besproeyd,  
 Die van hare lipjes vloeyd,  
 Werd straks myn ziel geboeyd:  
 Hoe kan men min ontvlugten,  
 Als men gesmaakt heeft zyn genugten.  
 Al ons pogen hy veragt,  
 Regt en reden hy belagt  
 Door zyn Magt.  
     de Vryheyd is een zaak,  
 Die wel groot vermaak  
 Geeft aan jonge sinnigen:  
 Maar wat heeft men aan zyn Jeugd?  
 Soo men mist het min-geneugd,  
 Dat ons alleen verheugd.  
 'k Wil trots al myn druk,  
 Ramp en ongeluk,  
 Myn Elisa minnen.  
 Zy is 't die myn Ziel gebied  
 Door de lonkjes die zy schiet.  
 Geen hart de min ontvlied.  
 Ik proef zyn soetigheden  
 En met myn lot te vreden,  
 Schoon ik thans wat lyden moet,  
 't Loon in 't eynd de smert versoet.  
 En dat maakt alles goed.

### [Als Thirsis zag 't zoet Ooggestraal]

**Stem:** *Als ik myn Phillis kussen mag.*

Als Thirsis zag 't zoet Ooggestraal  
 Van Phillis, riep hy, kan men vinde,  
 Wel anders dan in 's Hemels Zaal,  
 Een zulken Schoon' als myn beminde.

2. Soo haast dit Phillis had gehoord  
Wierd zy nog schoonder door het bloosen,  
Ik ben al sonder dat bekoord  
Zey hy, laat daarom vry dees Roosen.

3. En als zy met een lieve lach  
Aanhoorende 't minnelyke vlyen;  
Ik geef het Phillis, riep hy, ach!  
Myn Ziel, wat wil ik langer by'en.

4. Hoor zey zy Thirsis, gy beklaagd  
Uw Vryheyd, ik wil s'u dan weer geven,  
Ach! (sugt hy) Engel lief, gy plaagd  
Vergeefs, 'k wil in uw Banden leven.

5. Ô Aangenaam' gevangenis!  
Hoe lieflyk streeld gy myn gedagten;  
Myn eenigste verlangen is,  
Gestadig in u te vernagten.

## Mey-zang.

### Stem: *Hier heeft my Rosemond bescheyden.*

DE barre Winter is vervlogen:  
Natuur verreesen uyt haar Nacht;  
Vrou Venus toond nu haar vermoogen,  
Daar 't al moet buygen voor haar Magt.

2. De donk're Wolken, d'Onweers-vlagen  
Verstuyven voor haar schoon gesicht;  
De Son lacht vrolyk voor haar Wagen,  
En praald met aangenamer Ligt.

3. Het laauwe West, en 't vrugtb're Zuyden,  
Bewysen haar een God'lyke Eer.  
Het Aardryk werpt een schat van Kruyden,  
En Bloemen voor haar voeten neer.

't Schynd alles hier op nieuw ontlooken,  
Daar Morgen-Daauw, als Paarden leyt  
Op Roose bla'an, by duysend rooken,  
En geuren over 't Veld gespreyd.

5. De blyde Vogeltjes verbreyden  
De komst van Cyprus Koningin:  
Het vrolyk Vee springt door de Weyden,  
In 't Hert getroffen door de Min.

6. De Vis, die in de Peekel darteld,  
Is mee geraakt door hare Kragt!  
Die in de zoete Stroomen sparteld,  
Vermeerdert greetig zyn Geslagt.

7. Niets kan haar kragten wederstreeven  
In deesen aangenaamen Tyd,  
Nu zy 't Heel-Al weer doet herleeven:  
De Heemel self bemind en vryd.

8. O Zon, die door uw Morgen-Straalen,  
En door uw Al verkwikkend Ligt  
Ons nood in Kalver-ryke Daalen!  
Breng Phillis een voor myn gesigt.

9. Begunstig myn langduurig Minnen  
En set haar Hert in vollen Gloed:  
O Venus! buyg haar stuurse Sinnen,  
Als ik myn Ziels-Voogdes ontmoet.

## **Minne-sang.**

### **Stem: *Wanneer de Son in 't Morgen-rood.***

ALs ik aanschouw het lief gesigt  
Van Cloreniás Oogen:  
Hoe heerlyk straald dat Zonne-licht;  
Hoe groot is het vermoogen,  
Waar mee dat zy myn Hert bekoord,  
En met zoo'n Lonk myn Ziel doorboord,  
Waar voor het al moet swigten.  
Myn Vryheyd, die verliest haar kragt,  
Moet aanstonds buygen voor de Magt  
Van die vergoede Ligten.

2. Maar kus ik eens die Lieve Mond

En sagte Roose Lippen,  
 Waar van zy ook (van Min doorwond)  
 Zoo meenig Kus liet glippen.  
 Die my verschaffen zoo veel Zoet  
 En Ziels-Vermaak in overvloed,  
 Zoo roem ik nog myn Banden;  
 En denk met Vreugden aan dien Dag,  
 Toen ik myn vryheyd door een Lach  
 Sag op die Klippen stranden.

3. Bezie ik eens het Lely-wit  
 En lieffelyke Roosen,  
 Die hare malsche kaak besit;  
 De Lely schynd te bloosen:  
 De Roos schynd heel verbleekt van spyt,  
 Wyl 't root dat op haar kaakjes leyd  
 Haar luyster komt verdooven.  
 Wie zouw dog niet door sulk een Schoone  
 Wanneer zy Weeder-Min betoond,  
 Zyn vryheyd laten rooven.

4. Syg ik dan eens vervuld door 't zoet  
 Van Duysend lieve Lusjes,  
 Daar zy gestaag myn min mee voed  
 En dartelende Kusjes,  
 Een weynig lager als haar hals  
 Tot op haar Boezem neer, en als  
 Ik daar de Minzaamheeden  
 Dan smaak, dunkt my dat ik ten deel  
 In Cytherea's Lust-Priëel  
 Vol Vreugde ben getreden.

5. Maar sagt, myn Ziel! eer gy verdwaald  
 In al dees' zoetigheden:  
 't Is best, dat gy uw hier bepaald,  
 En wild niet verder treden.  
 Myn Clorenie, myn Engelin  
 Is dan myn eenigste Afgodin,  
 Die ik altyd zal minnen:

Die ik trots ramp en ongeval,  
De nyd ten spyt, erkennen sal  
Als Voogdes van myn Simmen.

### [Stierd myn Sin, Liefdes Godin]

#### **Stem: *Menuet van Locatelli.***

STierd myn Sin, Liefdes Godin,  
Dat ik eeuwig myn Cloris bemin:  
Het vermogen, Van haar Oogen, Ik ondervin.  
De deugd en manieren, Die haar wezen cieren,  
Haar zoet by-zyn, Zal altyd zyn  
Groote vreugd voor myn.

2. Maar Godin, Stierd ook haar sin,  
Dat ik mag hopen op Wedermin:  
Dat na 't stryden, En myn lyden, Ik overwin.  
Alles kan ik vinden In 't oog myns Beminde:  
Ach! vond ook zy Alles in my,  
Ik was eeuwig bly.

### **Thirsis minneklagt.**

#### **Stem: *O Holland schoon gy leeft in vree.***

DE Herder Thirsis, wiens Gemoed  
Zo wierd door min gedreeven,  
Als d'Oceaan door Eb en Vloed;  
Had Veld-waards sig begeeven.  
Daar hy, terwyl zyn wollig Vee  
In 't kalvergroen hun lust voldee,  
In 't Lommer der Abeelen  
Dit Herders-Lied ging kweelen.

2. Myn waarde Daphné! trots de smert  
Die my de min doet lyden,  
Ik min U als myn eygen Hert  
En roem, nog t'allen tyden  
Van al uw' schoon' Hoedanighe'en,

Die gy besit, maar 'k zugt met een,  
Daar is geen min te vinden,  
By Daphné myn beminde.

3. Laast zag de Minne-God Cupied'

Myn schoone Herderinne:  
Waar op hy zig dus hooren liet,  
Dees is nog waard te minnen,  
Dit 's regt een Pronkbeeld van Natuur:  
Maar hy zey ook ter zelven uur,  
Daar is geen min te vinden,  
By Daphné mijn beminde.

4. Myn lieve Morgenzon dat gy  
In 't eynd eens wierd bewoogen,  
En dat al 't geen ik om u ly,  
U porde tot medoogen;  
Zoo zong ik altijd uwen lof,  
En zou'er dit dan laten of,  
Daar is geen min te vinden,  
By Daphné myn beminde.

## **Aan Phillis.**

### **Stem: *Hoe schoon ligt ons de Morgenster.***

MYn liefste Phillis trots u haat,  
Schoon gy myn trouwe min versmaat,  
Ik kan u niet begeven,  
Hoe koel gy ook geworden zyt,  
Gy blyft dog tot in Eeuwigheyt,  
Myn Son, myn ziel, myn leven;  
Vlugt vry,, Van my,, Wreede Phillis,  
Soo 't uw wil is, Dus verbolgen:  
Maar 't berouw zal u haast volgen.

2. Ik weet dat u myn ongeval  
Met medelyden treffen sal,  
Schoon gy my dus misleyde:

En my door uw geveynsde min,  
 Steeds voerden als ten Hemel in,  
 Die my dat Iuk benyde.  
 Vlucht vry,, Van my, Wreede Phillis,  
 Als 't uw wil is, 'k Sal uw derven:  
 Maar 'k wil egter d'uwe sterven.

3. Ik dool en zwerf door d'ope lugt,  
 En d'Echo doet met naar gezugt  
 Dees galm ten Hemel steyg'ren:  
 Keer weder, Phillis Lief! keer weer,  
 Gy toonde my uw gunst wel eer:  
 Zult gy my die nu weyg'ren?  
 Komt vry,, Tot my, Lieve Phillis;  
 Zoo 't uw wil is, Als te vooren,  
 Gy kund my alleen bekooren.

4. Is 't om te zien myn Ziels-Vorstin,  
 Of ik u ook standvastig min?  
 Ach! wil die Waan vry derven:  
 Stel my niet op zoo wreede toets,  
 En meng uw strafheyd met wat zoets,  
 Of gy zuld my doen sterven:  
 Stel vry,, Op my, Lieve Phillis,  
 Zoo 't uw wil is, Uw betrouwen:  
 'k Zal myn liefde eeuwig houwen.

## **Minne-sang.**

### **Stem: *Wanneer de son zyn Paarden mend.***

O Cloris tot wat droeve Staat,  
 Vind ik my nu gebragt;  
 Ik voel dat door uw lief gelaat  
 Myn vryheyd werd verkragt,  
 Uw byzyn doet my sugten,  
 En als ik uw weer mis, Leef ik vol ongenugten,  
 En vol bekommernis.



2. U Schoonheyd houd myn Ziel geboeyd:  
 Terwyl van dag tot dag,  
 Myn liefde al gestadig groeyd  
 En ik niet klagen mag.  
 Ik vrees u te mishagen;  
 Schoon my de nood gebied  
 Myn dienst u op te dragen,  
 Soo derf ik egter niet.

3. Wel aan, myn Ziel! hervat in 't end,  
 Eens wederom den moed,  
 Maakt Cloris uwe min bekend  
 En val haar glans te voet;  
 Zoo kund gy Ligt'nis vinden,  
 Wanneer die Schoone weet,  
 Dat zy is uw beminde,  
 En oorzaak van uw leed.

## **Contre-dans.**

### **Stem: *Van de Moriaan.***

IS 'er Vreugd te vinden,  
 Zoo is 't in de min;  
 En die nooyt beminde,  
 Is berooft van Sin.  
 Min verdryft alle ongenugten,  
 't Minnen doet de soete Jeugd  
 Altyd zyn verheugd,  
 En verjaagt het droevig Sugten,  
 't Minnen geeft de Jeugd  
 Altyd nieuwe stof tot Vreugd.

2. Frisse groene Boomen,  
 Lieve Nagtegaal,  
 Klare waterstroomen,  
 Nymphjes allemaal,  
 Spaar voortaan geen lieflyk queelen;

Staak nu vry uw droeve klagt,  
 Onder myne magt,  
 Wild dees vreugde met my deelen,  
 Onder myne magt,  
 Heb ik Phillis hert gebragt.

3. Denk ik aan haar kusjes,  
 Zoo verdwynt myn smert  
 Door die lieve lusjes.  
 'k Offer dan myn hert  
 Aan haar alverwinnend' Oogen,  
 En haar ziels-bekoorlykhe'en,  
 Want op myn Gebeen,  
 Heeft z'haar hert tot min bewogen,  
 En op myn gebeen,  
 Smelt zy ziel en ziel in een.

4. Als ik dan de roosen  
 Van haar kaakjes pluk,  
 Die daar lieflyk bloosen,  
 Roem ik myn geluk,  
 'k Houd het met myn lieve Leysje,  
 Dat's een Meysje als een vlag;  
 Wat een lieve lag  
 Heeft dat zielverrukkend' meysje?  
 Wat een lieve lag,  
 Schoonder als de Lente-Dag.

5. Op dan jonge Sinnen,  
 Spand uw kragten in,  
 Om haar t'overwinnen  
 Door de zoete Min,  
 Maar vergeef 't my lacchend roosje,  
 Zoo ik uw pluk voor uw tyd,  
 Want zoo 't langer lyd,  
 Yders oog pryst dog uw bloosje;  
 Want zoo 't langer lyd,  
 Raak ik u gewis nog kwyt.

## [Wat hoof ik langer dus te vreesen]

**Stem:** *Reveillez vous Belle endormië.*

**Of:** *Indien oyt Maagt haar droevelb klagten.*

WAt hoof ik langer dus te vreesen,  
Daar in en zoetheyd beyde woond  
In Cloris; En haar minlyk wesen  
My niet dan zoetigheyd vertoond?

2. Wat vreugde staat my niet te wagten,  
Indien zy eens myn dienst beloond?  
Ik smaak het reeds in myn gedagten,  
Schoon zy my nog geen Min betoond.

3. Ik vind nu zoet haar te beminnen:  
Ik vind nu blydschap in myn druk.  
Maar kan ik eens haar hert verwinnen,  
Hoe groot! hoe groot is dan myn luk!

## [O Clorimeen, Gy zyt alleen]

**Stem:** *Allemande.*

O Clorimeen, Gy zyt alleen  
Myn Zieltje, dat my 't zoetste leven geeft.  
O Clorimeen, gy zyt die geen,  
Waar door uw Minnaar leefd.  
Gy kund hem do'on  
En leven doen, alleen door uw gesigt,  
Voor wiens verrukkend ligt,  
De blonde Aurora zwigt.  
Gy kund hem do'on,  
En leven doen, alleen  
Door uw bekoorlykhe'en.

## Schey-lied.

**Stem:** *Marsch van Marlbourg.*

WAt is'er droever in de min,  
Helaas wat heeft meer smerten in,

Als 't scheyden van twee Liefjens eens van Sin?  
 Bedenk eens wat uw Minnaar lyd,  
 Myn Engels als gy van hem zyt:  
 En wat al ramp en droef gequel,  
 Volg top dat hart Vaarwel.  
 Ach! daar en is geen smert zoo groot,  
 Niets dat my zo van Vreugt ontbloot,  
 Als dit alleen,, Vaar wel, 'k ga heen,  
 Dit 's erger dan de dood.

2. Want boven dat men mist zyn lust,  
 Is in 't vertrek ons onbewust  
 Wanneer men weder eens zal zyn gekust,  
 Dit is de msert die 't hert doorgriefd,  
 Dit is het leed dat zoo verliefd,  
 Schier rukt de tranen uyt myn oog.  
 Gedoogd dan, Ey gedoog  
 Myn lieve Elisa, dat met lust  
 Ik nog eens van u werd gekust,  
 Eer dat het zoet, Der minnegloed,  
 In ons werd uytgeblust.

3. Uw oogjes daar de min uit straald,  
 Waar uyt myn Ziel zyn voedsel haald,  
 Zyn my een Son, waar voor myn onheil daald,  
 Keer weer dan Engelin! Keer weer,  
 Eer dat ik door myn smert verteer,  
 En maak dat ik niet lang alleen  
 Uw droef vertrek beweene.  
 Toon my haast weer uw zoet gesigt,  
 Dat voorwerp van myn liefde en pligt,  
 Leef met my in,, De zoete min,  
 Daar alle vreugd voor zwigt.

## Liefdens lof

### *Stem: Een Gelders Graaf vermoeyd van 't jagen.*

WAar vind men zo veel Ziels genugten,  
 Als men vind in de soete min?  
 Geen Hertstogt die ons door zyn Vrugten,  
 Zoo houd geboeyd aan hert en sin,  
 Als 't zoete minnen,, dat steeds ons gemoed,  
 En onze sinnen,, Door haar lieve gloed,  
 Zoo'n zoetheyd smaken doet.

2. Niets sal een minnaar moey'lyk vallen,  
 Indien hy slegts getrouw bemind,  
 De Vreugd, wanneer hy Cyprus-wallen  
 Daar na al kussend overwind,  
 Kan hem gensen,, Van zyn droeve smert,  
 Waar dat voor dezen,, zyn gepynigt hert  
 Geheel in scheen verwerd.

3. ô Phillis dit heb ik bevonden;  
 Wanneer my uw Zieldwingend oog  
 Myn hert ontstal, myn Ziel doorwonde,  
 En my tot uwe Min bewoog,  
 Riep ik wat rampen,, Kommer en elend  
 Komt my bekampen,, Ach ik zie geen end,  
 Waar ik my keer of wend.

4. Maar toen gy my daar na ten deelen  
 Met uwe gunsten kwam te baat,  
 Sag ik myn droeve wond haast heelen,  
 En vond my in een beter staat,  
 Ja al die klagten,, Waar dat ik eerst in  
 Scheen te versmagten,, Syn nu door uw min  
 Verbannen uyt myn sin.

5. Soo zoet is't Phillis u te minnen,  
 Wanneer men maar het minste deel  
 Van uwe lieve gunst kan winnen.  
 Maar ach! besat ik die geheel  
 Myn waarden Engel,, dit is dan het geen  
 Daar ik om hengel,, En dat maar alleen  
 My stellen kan te vre'en.

## [Wel Cupido Venus-Guyt]

**Stem: *Liefste Phillis hoord myn klagt.***

Wel Cupido Venus-Guyt,  
 Komt g my dan stadig plagen?  
 Wel Cupido Venus-Guyt  
 Waarom my dus lang gebruyd?  
 Of is het uw moertjes last?  
 'k Sal het Lot geduldig dragen,  
 En opvolgen haar behagen:  
 Seg het my eens loose gast.  
 Seg... Seg... Seg...

Seg het my eens loose gast.  
 2. Maar gy swygt ik zie het wel,  
 't Syn maar regte minnestreken;  
 Maar gy swygt ik zie het wel,  
 't Is maar enkel minnespel,  
 Daar gy Bengel steeds na doeld,  
 Fluks vertrek vry uyt myn oogen,  
 'k Kan uw fakkel niet gedoogen,  
 Wyl myn ziel de vlam reeds voeld.  
 Wyl..., Wyl... Wyl...  
 Wyl myn ziel de vlam reeds voeld.

3. Is het uwe wil dan Knaap,  
 Zo myn hert door min te streelen,  
 Is het uwe min dan Knaap,  
 My te wiegen in den slaap,  
 Ga dan na myn Ziels-Voogdes,  
 Steekt in haar ook met uw Toorsje.  
 Een Ziels-beroerend Minnen-koorsje,  
 Volgens uwe Moertjes Les.  
 Vol... Vol... Vol...  
 Volgens uwe Moertjes Les.

4. Dus te zaam door de Min gewond,  
 Doe ons eynd'lyk Zegen-pralen:  
 Dus te zaam door Min gewond,  
 Doe my smaken 't trouw-Verbond.

Dan sal ik van nu af aan  
 Steeds opvolgen die gebooden,  
 Die me op 't hoogste zyn van nooden,  
 Om in uwe gunst te staan.

Om... Om... Om...

Om in uwe gunst te staan.

5. Kleyne bengel, aardig Wigt,

Gâ vry heen; 'k ben overwonnen.

Kleyne Bengel,, aardig Wigt,

Gâ vry na myn Sonne-ligt:

Ach! wie kan uw Godheyds-kragt?

Wie moet voor uw Magt niet wyken?

Selfs de grooste Koningryken,

En al 's Weerelds Roem en Pragt.

En... En... En...

En al's Weerelds Roem en Pragt.

## [Moet ik helaas! dan dus verkwynen]

### **Stem: *Reveillez vous Belle endormie.***

MOet ik helaas! dan dus verkwynen

Door al myn Jammer en Elend,

Sal ik dan van myn Smert, en Pynen

In eeuwigheyd nooyt zien het end.

2. Waarom houd' ik met zoo veel sorgen

Dog voor myn Philis, myn Godin,

Myn al te trouwe min verborgen?

Sal zy nooit weeten dat 'k haar min.

3. ô Ja! Myn Engelin zal weeten,

Dat zy door haar Bekoorlykhe'en,

Myn Hert, en Sin lang heeft bezeeten:

Ik Leef, en Sterf voor haar alleen.

4. Waar toe dient my dit angstig schromen?

Ik zoek verlichting in myn Smert,

Die reeds al is in top gekomen:

Ligt dat zy eens bewoogen wert.

5. Want in een Lichaam zo vol gaven

Dunkt het my een onmoog'lykheyd,  
 Dat daar een Ziel in is begraven,  
 Zoo vol van ongevoeligheyd.

6. Wel aan ik staak voortaan myn klagen,  
 My dunkt ik zy door Phillis min,  
 Al myn voorgaande leed verjagen,  
 En heel verbannen uyt myn sin.

## **Verkrege Vryheyd. Aan Clorenia.**

### **Menuet: *Charmé de mille Appas.***

VAAr wel nu Clorenie,  
 Dewyl dat ik sie,  
 Dat ik uwe sinnen,  
 Noyt tot trouwheyd buygen kan:  
 Het is om die reden dan,  
 Waarom ik uw verban.  
 Vaar wel dan Clorenie,  
 Want ik weet niet wie,  
 Tog zoo een' sou minnen,  
 Die door hare werken toond,  
 Dat ontrouwheyd in haar woond,  
 Wyl gy my zo beloond.  
 't Is waar dat gy voor desen  
 My hebt veel gunst en min bewesen,  
 Dog die tyd is gepasseerd,  
 En uw gunst is ook verkeerd;  
 Ik heb daar door geleerd.

2. Hoe weynig is 't dat men  
 Sig vertrouwen ken  
 Op waarschylykheden?  
 't Scheen ik was van uw bemind,  
 Dog by d'uytkomst zo bevind  
 Ik, hoe ik was verblind:  
 Want uw lossen aard,  
 Die had gy gepaard



Met geveynsde zeden,  
 Die ik niet wel zag voorheen,  
 Mits ik dagt, ik ben alleen  
 Bemind en anders geen.  
 Ik stel dan nu ter zy'en  
 Uw min en al u vlyeryen:  
 't Geen wel eer was hoog geagt,  
 En met sorg van my betragt,  
 Is nu by my veragt.

3. Uw Lot raakt my nu niet,  
 't Sy vreugd of verdriet,  
 't Kan my nu niet deeren;  
 'k Heb de gulde vryheyd weer,  
 Die 'kzo dwaaselyk wel eer  
 Ley voor uw voeten neer,  
 Door uw kwaad beleyd,  
 En ontrouwigheyd,  
 Kwam myn Staat te keeren,  
 En ik denk my nu voortaan  
 Wel te wagten voor die paan,  
 Waar op ik ben verraan,  
 'k Ben met myn luk te vreden;  
 'k Smaak de vryheyds zoetigheden:  
 Ik ken nu geen minneguyt:  
 'k Agt de min een schaad'lyk kruyd,  
 En seg dan tot besluit.

4. Weg weg nu dwase min,  
 'k Ban u uyt myn Sin:  
 Schoon dat ik voor desen,  
 Ook was onder het gebied,  
 Van de blinde God Cupied,  
 Ik agt zyn pyl nu niet.  
 Uw zoetheyd is slegts zuur,  
 Uw vreugd van geen duur,  
 Wat playsier kan 't wesen,  
 Daar men altyd sit en sugt,

En dit is alleen de vrugt,  
 Van uw gewaand genugt.  
 Hoe is zoo een zyn leven,  
 Met ongeneugt en ramp doorweven?  
 Die sig met veel gunsten vleyd,  
 En daar na door uw beleyd,  
 Sig vind te laat misleyd.

**Air.**

***Tot een Nieuw-Jaars-Gift aan Elisa.***

*ELisa, 'k soek myn grootste Schat  
 U op te Offeren, die myn Sinnen  
 Bewoogen hebt, om u te Minnen,  
 Zoo dikwils ik 't Geluk maar had  
 Van myne Liefde te bewysen,  
 Aan u schoonheyd waard te prysen.*

*2. Wel aan! ontfang myn Hert geheel  
 Aan uw behoorlykhe'en verbonden;  
 Het werd gewillig uw gesonden  
 Had ik slegts waardiger Juweel;  
 Maar 'k vind geen gift zoo reed en klaar  
 U t'Offeren in dit Nieuwe-Jaar.*

*3. Werd dese gift maar niet versmaad!  
 Of heeft myn ziel uw ooit bewogen?  
 Dit Hert sal uw bekoorlyke oogen  
 Altyd versellen, waar gy gaat,  
 En toonen, dat myn liefde alleen  
 U glants aanbid en anders geen.*

**[Myn Moeder zeyd my alle dag]**

**Stem: *Il n'y a point de Plaisir parfait.***

MYn Moeder zeyd my alle dag,  
 Dat 'k my moet wyslyk dragen:  
 Dat ik geen Heertjes zien en mag,

Hoe zeer zy my behagen:  
 Maar een van hen staat my te wonder aan.  
 Dat 's wel gedaan: Dat 's wel gedaan:  
 Hy zoende my op een nagt sesmaal. 't Lest  
 Dat was nog 't best: Dat was nog 't best.  
 2. Ik leyd' een leven naar myn sin,  
 En ben ook wel te vreedden:  
 Ik kus, en zie 't geen ik bemin:  
 Heb ik daar toe geen reeden?  
 Ik drink myn glas, dan by myn Lief gegaan:  
 Dat 's wel gedaan: Dat 's wel gedaan:  
 't Geen daar geschied laat ik uw raden: Dog  
 't Is beter nog: 't Is beter nog.

## **[ 't Was middag aan de Zuyder-Zon ]**

**Stem: *Hoe lang sal ik O Ziel-Vorstin.***

't WAs middag aan de Zuyder-Zon,  
 Als Thirsis, aan een koele bron,  
 Dus uytte zyn gedagten,  
 In 't afzyn van zyn Roosemond,  
 Die hy met smert verwagte.  
 2. O Schaduw-ryke Streek! hoe zoet  
 Doet gy myn teer verliefd gemoet  
 Herdenken aan die vreugde,  
 Die gisteren in zoo'n Overvloed  
 Myn dwynend Hert verheugde.  
 3. Dit is de plaats, hier is de bron,  
 Daar ik gelyk Endimion,  
 Gekust wierd onder 't slaapen,  
 En met de Suster van de Son  
 Mogt suyv're Lusjes raapen.  
 4. Hier kwam die schoone tot myn tre'en  
 Daar ik met afgematte le'en  
 In schaduw van dees Elsen  
 Te rusten lag, vol zoetighe'en  
 Al kussend my omhelsen.

5. Hoe wierd myn min-ziek Hert geraakt?  
Doe ik, zoo lieflyk, wierd ontwaakt  
Door uw serp-zoete Kusjes.

Ach! lieve Roosemond, hoe blaakt  
Myn Ziel nog door die Lusjes.

6. Dit was het endje van 't Sermoen  
En Thirsis Vreugde-Sang, die toen  
Zyn gaatjes toe ging trekken:  
Op hoop, dat zy hem door een Zoen  
Weer op zou komen wekken.

### [Philida lag neer gezeegen]

#### **Stem: Neeltje heeft met &c.**

Philida lag neer gezeegen  
In de schaduw van de Zon,  
Met haar Keursje half ontreegen,  
Digt by een klaar Water-Bron:  
En zy droomden overluyd,  
Dat sy met den herder Damon was de bruid  
Damon kust, Naar uw lust;  
Want myn minne-vlam moet zyn geblust.

2. Damon, die dat zoete Droomen  
Had verstaan van Woord tot Woord,  
Is terstond by haar gekomen;  
Dat heeft zyn jong Hert bekoord:|  
Zyn jong Hertje dat lild, en beeft  
Om dat hy de Assurantie niet en heeft,  
En hy sugt; Dat de lugt  
Wedergallemd van zyn Ongenugt.

3. Wel, sprak hy, wie heeft zyn leven  
Sulk, een blooheid meer gezien?  
Waarom in 't Verdriet gebleven?  
Blooheid wilt dog van my vli'en:  
Hier op bekeek hy zyn Philida,  
Allerschoonste, sey hy, sonder wedergâ  
Mogt myn lust, Zyn geblust,

Dan was Damon zyn jong Hert gerust.

4. Hier op ging hy haar Liefkoosen;

Zy ontwaakte met angst belaan:

Schaamte pronkt met roode Roosen,

Als zy Damon daar sag staan;

Ach! zey zy, Herder Damon, ziet

Ik ben tegenwoordig wat je wild, gebiet,

Met besweek, s' Aan de beek,

En haar roode kaakjes wierden bleek.

5. Straks met hondert duysend kusjes

Heeft hy zynen Brand geblust

En voldeed zyn Minne-lusjes:

Doe was zyn jong Hert gerust:

Hy drukte beyd' haar Borsjee bloot

En haar roode Mond hem weer een kusje bood:

Toen de Son, Ondergong,

Scheyden dese beyde van de bron.

6. Philida begon te sugten,

Ach! ach! wat is my geschied?

Damon sprak, Lief wilt niet dugten,

Gy zyt die myn ziel gebied;

Ik sal uw eeuwig zyn getrouw;

Daar en boven eeren als een Man syn Vrou

Zoo dat zy, Alle bey,

Stelden de swarigheyd straks aan een sy'.

## Menuet.

Wie kwam my te wekken zoo ras

Onlangs in het groene gras,

Daar 'k in een zoete rust

Schiep myne lust,

'k Lag aan een klaar Waterstroom,

Daar ik had een zoete droom,

Wiens Edel Beeld

Steeds myne sinne streeld.

2. My dagt ik sag een blyde Schaar  
 Soetjes jokken met malkaar,  
 Alwaar de Jagt-Godin  
 Stond midden in:  
 En de Musen drie maal dry,  
 Voegden sig terstond daar by,  
 Men song om Prys  
 Het leek wel een Paradys.

3. Vrouw Venus kwam getreden aan  
 Als Apoll' den Harp sou slaan,  
 God Bacchus met zyn maats  
 Namen d'eerste plaats,  
 Cupidoetje vloog in 't rond,  
 Yder Nimph een pyltje sond,  
 Dies bleef ik staan,  
 En dagt hoe sal 't vergaan.

4. Onder dese blyde schaar  
 Wierd ik ook myn lief gewaar:  
 Myn hert en Ziel ontstak,  
 Als ik haar sprak.  
 Ik genoot myn volle lust,  
 'k heb haar minnelyk gekust,  
 En dit geviel,  
 Ook wel aan myn tweede Ziel.

5. Toen de vreugt op 't hoogste scheen  
 Was het dat zy haast verdween,  
 De slaap nam op 't gerugt  
 Van my de vlugt:  
 Onder dese Melody,  
 Voer ook haast myn droom voorby;  
 Ik stond en sag,  
 En maakte dit droef geklagt.

6. ô Genugte vol van list,  
 Die zoo haastig zyt gemist,  
 Gy hebt my in de slaap verleyd,  
 Uyt enkel spyt.

Zyn de droom dan soo soet,  
Denk eens hoe het wezen moet,  
Als men daar van  
De Waarheden proeven kan.

## **Verjaarsang aan Amira.**

**Stem: *O Kersnagt schoonder dan de dagen.***  
***Als ik aanzie de heldre Stralen.***

NU scheidt myn Sang-Godin behagen,  
Te singen op dien dag der dagen,  
Waar op Amira sag het ligt.  
Een dag voor ons van groote waarde,  
Wyl zy nu agtienmaal verjaarde:  
't Geen elk tot vrolykheyd verplicht.

2. Ik breng geen Krans om 't hoeft te kroonen:  
't Saizoen verbied m' een Bloem te toonen:  
Wat Bloem zoud ook zoo heerlyk staan,  
Gelyk de Lelyen en Roosen  
Die op haar lieve Kaken blosen,  
En door geen Wintertyd vergaan.

3. 'k Wensch dat haar schoon zo lang mag bloeyen  
En steeds in volle luyster groeyen  
Tot een oneyndig Jaren-tal;  
Ja, tot zy moe van hier te leven,  
Haar eens ter plaatse sal begeven,  
Daar alle vreugd volmaakt zyn sal.

4. En wyl zy niet en schynd geschapen  
Om altyd dus alleen te slapen;  
Zoo wensch ik haar in 't kort een Man.  
Die wensch gaat voor alle zaken,  
Daar 's niet dat ons zo kan vermaken  
Van alles wat men wenschen kan.

## Verjaarsang aan deselve. Twintig Jaaren oud zynde.

**Stem: *Het best op Aard is een & c.***

Hoe werd myn Ziel op desen dag ontroerd  
 En als van vreugd ten Hemel opgevoerd  
 Op desen Dag: waar op gy zyt gebooren,  
 Myn tweede Ziel, myn wellust uytverkoren  
 Om met ons tveen,, Om met ons tveen,  
 Vereend van ziel en sin,  
 Door lief gekus,, Door lief gekus  
 Te voeden onse min.

2. Gy zyt het Lief, wiens eerste dag my streeld  
 Een dag die my zoo aangenaam verbeeld  
 Het zoet genot van duysend blyde dagen,  
 Wat kan, wat kan een Minnaar dog behagen,  
 Of meer voldoen,, Of meer voldoen,  
 Als dat hy in frisse Jeugd  
 Herbooren ziet,, Herboren ziet  
 De Bron-aar van zyn vreugd.

3. Uw Son rees op nu twintig Jaar geleen:  
 Een Son wiens glans is waardig aangebeen,  
 Vercierd met ziel-vervoerende cieraden.  
 Wat sterflyk oog kan zig met zien verzaden?  
 Ik sing uw Lof, Ik sing uw Lof,  
 ô Waarde ziels-Vriend!  
 Maar Sang en Dicht,, Maar Sang en Dicht  
 Schiet veel te kort daar in.

4. Ik wensch dan slechts op uw Geboortedag  
 U zoo veel Heyl, als m' ooit een sterv'ling sag  
 Besitten: dat u schoonheid zoo mag groeijen,  
 En Jaar op Jaar in zulk een luyster bloeijen,  
 Dat zelfs de Nyd,, Dat zelfs de Nyd  
 Moet roepen eyndelyk,  
 Geen Schoon op Aard,, Geen Schoon op Aard



Een Engel zoo gelyk.

5. Leef lang, leef lang, die my alleen bekoord  
 En vierd met uw vrolyke Geboort'.  
 Wil my nog lang door uwe verkwikken.  
 Den Hemel wil tot uwe dagen schikken  
 Een lange Ry,, Een lange Ry  
 Van Jaren sonder tal,  
 Tot dat wy zyn,, Tot dat wy zyn,  
 Daar 't Eeuwig wel zyn sal.

## **Nieuwe-jaars-gift. Aan Climeene.**

### **Stem: *In de Min vind ik genugten.***

DE Min vermaand m' op iets te denken,  
 Climeen, om u voor Nieuwe-Jaar  
 Op desen blyden Dag te schenken:  
 Waar meed' ik vast myn Geest beswaar.

2. Want rondom ziend' in alle hoeken,  
 Weet ik ter Wereld niet bekwaam  
 Voor uwe schoonheid op te zoeken,  
 Dat u kan wesen aangenaam.

3. Waar meed' sal ik u dan behagen?  
 Komt Liefde! byt my stil in 't Oor  
 Wat ik myn Engel op sal dragen,  
 Waar meed' ik best haar Ziel bekoor.

4. Daar spreekt hy: 'k heb het al gevonden  
 Myn hert, het waardste van myn goed,  
 Werd in dit Papier gesonden;  
 Op dat het val uw glans te voet.

5. Ontfang dit Offer waarden Engel,  
 Het wagt uw gunst op 't Min-Altair.  
 Ik geef u, waar ik selfs om hengel:  
 Ey schenk m' ook sulc een Nieuwe-Jaar.

6. Zo werd ik stout om voor myn leven,  
 Als gy my met uw min ver-eerd,  
 Uw hert en hand op trouw te geven,  
 Dit is myn eenigste begeert'.

## **Aan Phillis.**

### **Stem: *Van de Spaanschen Ruyter.***

MYn Phillis, Ach! wie kan  
 Sig dog ontouden van  
 In uwe magt te raken?  
 Die u maar eens aanziet,  
 Voeld terstond een minlyk blaken  
 En raakt in uw gebied.

2. De Schigt ô Minne-God,  
 Kan niet geraken tot  
 Het Hert indien z' haar oogen,  
 Waar mee zy lonken schiet,  
 Ons onthoud: want haar vermogen  
 Is meer, dan gy Cupied'.

3. De Lente Roose-knop,  
 Die wy zoo cierlyk op  
 Uw kaakjes zien ontloken  
 Heeft Phillis menig hert,  
 In Liefdebrand ontstoken,  
 Vol soete Minnesmert.

4. 'k Swyg van uw lieve mond,  
 Die my zo heeft doorwond  
 Door Kusjes van uw Lipjes,  
 Dat ik die altemaal  
 Agt voor regte minneklipjes,  
 Zy tarten 't rood Coraal.

5. De lokjes van uw hoofd,  
 Wiens glans het goud verdoofd;  
 Die krinkelende golven,

Die my voor 't meerendeel  
 In uw teed're min bedolven'  
 Zyn venus Min-gareel.

6. Maar uwe groote Geest  
 Houd my nog aldermeest  
 Gekluysterd in uw banden:  
 Maar ik roem nog dien dag,  
 Dat ik in uw schoone handen  
 Myn vryheyd stranden sag.

7. Men seg dan niet, men kan  
 Sig wel onthouden van  
 In liefde 's Magt te raken:  
 Want die myn Phillis ziet,  
 Moet terstond in liefde blaken,  
 En eeren zyn gebied.

### **aan Rosaura: op 't gesigt van een Roos.**

**Stem: *Te Vlissinge leyd een Jagt bereyd.***  
***Als ik myn Phillis kussen mag.***

ROsaura, sagter dan een Roos,  
 Wiens Bloosje gloeyd in d'eerste tyden  
 Bedauid met lieffelyk' Ambroos,  
 't Geen onse Zieltjes kan verblyden.

2. 't Is 't Bloempje dat nu op zyn blad  
 Zoo geestig pronkt in zyne spruyten:  
 Maar wort het van de tyd gevat,  
 Zoo sal 't zyn eygen vonnis uytten.

3. 't Sal sterven in zyn droevig groen,  
 En laten bloem en blaadjes dalen:  
 De Roos, daar 't al om was te doen,  
 Verliest haar luysterryke stralen.

4. Rosaura. wat ik bidden Mag.

Ey! hou dit altyd in u sinnen,  
 Kom gun my eens dien blyden dag.  
 Die vreugdefakkel van het minnen.

5. Zoo dorr' uw Bloempje nimmermeer,  
 Schoon dat uw Jaartjes ook verhogen:  
 't Afsetsel schenk gedurig weer,  
 Dat 't Jarental had afgetogen.

## Menuet aan Climeene.

KOn ik de min ontvlugten,  
 Ik sou niet langer sugten,  
 Nog slyten vol druk  
 Dus myn tyd in ongeluk,  
 Maar wyl Ik ben gebooren  
 Om in de min te smooren,  
 Zoo blyf ik die ik ben,  
 Wyl ik dog niet anders ken.

2. Wat kan ik dog verrigten?  
 Daar selver moeten swigten  
 De Goon in haar Throon,  
 Voor de magt van Venus-Soon:  
 'k Wil dan met Offerhanden,  
 Verliefde vuuren branden  
 Voor 't Altaar van de min  
 En blonde Schuym-Godin.

3. Ik leef dan in u banden,  
 Gy hebt myn Hert in handen,  
 Myn waarde Engelin,  
 Die ik alleen bemin:  
 Het zyn uw lieve Lonken,  
 Die my in min ontvonken.  
 De stralen van uw oog  
 Myn ziel tot min bewoog.

4. Die net gespanne boogjes  
 Van uw verliefde oogjes  
 Verleenen my een zoet.

Dat myn Hert versmelten doet:  
 Wanneer het Lief gewemel  
 Van dien Azuuren Hemel  
 Myn Zieltje tot den grond  
 Treft met een diepe wond.

5. De roo' Corale tipjes  
 Van uwe lieve Lipjes  
 Doen my vaak met een sugt  
 Beswymen, door 't genugt:  
 Wanneer ik op de randjes  
 Van uw yvore tandjes  
 Een vogtig Kusje druk,  
 En minnaars vrugten pluk.

6. Maar als ik streel uw Boesem  
 Zoo geurig als de Bloessem,  
 Van Peer, of Apricoos,  
 Zo bloost gy als een Roos:  
 En toond my hoe uw Kaakjes  
 Nog door Min-vermaakjes  
 Eens sullen zyn gekleurd,  
 Als ons dat Luk gebeurd.

7. Laat ons dan, afgescheyden  
 Van al 't gewoel, ons beyden  
 Vermaken hier alleen,  
 In onse Min te vreen:  
 Die kend geen swarigheden,  
 Als 't Onheil is geleden,  
 Zo nadert weer 't geluk,  
 Min groeid in ramp en druk.

8. Kom laat ons wêer eens kussen  
 En onse Vlammen blussen,  
 Climéne kom, ey kom,  
 Omhels uw Bruydegom:  
 Wil m' in uw armen streng'len,  
 Weg sinkend in het zoet  
 Van kuische Minne-gloed.

## Avond-stond.

**Stem: *Tranquile Coeur & c.***

ZYt welkom gunstige Avond-stond,  
Die met uw Sluyer my komt dekken:  
Op dat ik met myn Roosemond  
Gerust en vry mag trekke-Bekken,  
Geen dag' ô Aangenaem' en lieve duysternis!  
My zoo bekoorlyk is.

2. Uw kleed' daar ik de silv're Maan,  
En Goude Sterren op zie blinken,  
Trekt gy, voor 't nydig Oog, my aan,  
Als wy ons Nectar kusjes drinken.  
Geen Dag, ô Aangenaem' en lieve Duysternis!  
My zoo bekoorlyk is.

3. Verzaad van Vreugd en moe gekust,  
Als of de Ziel my wil begeven,  
Legt gy my in uw' arm te rust,  
Om weer van nieuws af aan te leven.  
Geen Dag, geen Morgen-Son, ô lieve Duysternis!  
My zoo bekoorlyk is.

## Minne-sang

**Stem: *Que chaqu' un de nous & c.***

Dianier, vreugd van myn leven.  
Dageraad, die my een ligt  
Schoonder als de Son kund geven,  
Door uw Minnelyk Gesigt  
Gy doet my in vreugde baden  
Al myn Smert en droef gesugt,  
Mits ik leef in uw genade,  
Zyn verkeerd in ziels-genugt

2. Slâ 'k myn Oogen op uw Oogen.

't Is of my de ziel ontvliegt  
 En ten Hemel wert getoogen:  
 't Ligchaam als in slaap gewiegt.  
 Komt een sluym'ring te genieten,  
 Die myn doffe geest verligt  
 En verlost my van verdrieten,  
 Door dat lieve Sonne-licht.

3. Zoete mond wiens teed're tippen  
 Tarten 't schoonst' koraal in kleur,  
 Druk ik eens uw lieve lippen,  
 'k Ruik een zoete Nectar-geur;  
 'k Smaak het zoetst' der Honingraten:  
 Tot door 't zoet, daar ik van sterf  
 Als de ziel my heeft verlaten,  
 Zoeter leven ik verwerf.

## [Meend niet, Cloris! dat het kussen]

**Stem:** *Als de gulde Son ging dalen.*

MEend niet, Cloris! dat het kussen  
 Van uw Boesem, Mond of Kaak,  
 Kan myn Minnevlammen blussen,  
 Neen myn Engelin, ik haak  
 Door het zoet van dese Kusjes  
 Nog na zoeter Minnelusjes,  
 Als die ik tot nog genoot;  
 Ik haak eerder,, Nog veel meerder  
 Naar de weelde van uw Schoot.

2. Als ik bezig ben met kussen  
 Van uw Boesem, daal ik staag  
 Dan met myn gedagten tusschen  
 Hembd en Vel neer na om laag,  
 Tot dat ik daar heb gevonden  
 't Regte middel voor myn Wonden:  
 't Middel dat myn leed weer mooy  
 Kan verwinnen,, En myn sinnen  
 Brengen in de oude plooy.

3. Mogt ik eens doen Offerhanden  
 In dien Tempel, alwaar ik  
 Dikwils met gedagten strande;  
 Ach! sag ik dat oogeblik,  
 Zo vol zoetheid, eens geboren!  
 Dat gy woud myn Bee' verhooren,  
 Ik verlang vol vuur daar na:  
 Kom myn Troosje,, geurig Roosje,  
 Gun my eens 't gewenste Ja.

## **Goede resolutie Op een kwade Kermis.**

**Stem: *Amarantje & c.***

Sullen wy dees Kermis sonder  
 Jonge Juffers moeten gaan?  
 Dat was by me soolen wonder:  
 Neen: wy moeten 'er weer aan.  
 Ik kan niet zien dat elk een gaat palisieren  
 En met een meyd op sy voorby gaat swieren,  
 Neen wy laten ons niet pieren,  
 Schoon wy nu nog sonder staan.

2. Hadden wy nu ons Maitressen  
 Van het laatst voorleden Jaar?  
 Zo sag ik wel haast tot sessen  
 Aangegroeid dees kleine schaar;  
 Had gy Phillis nog, en gy u Ameraatje,  
 Ik Clorimeen, of myn Cloreniaatje,  
 Trots 't gebonte-mutst Papaatje,  
 Waren wy dan aanstonds klaar.

3. 'k Zie daar een deel Jonge Juffers:  
 Kom maar Vrienden volgt my na;  
 Laten wy niet staan als Suffers;  
 Roept maar tot dees Ronde, Sta.



't Sa val maar aan als Mannen van Courage:  
 Geven wy wat Koek aan haar lui tot Voerage,  
 Want dat is van ouds d'Usage,  
 Wil je mee zoo seg maar Ja.

## Aan Cloris.

### stem: *Courante la Bare.*

WEI Cloris hoe dus los van Aard?  
 Hoe zyt gy zo veranderlyk van sinnen?  
 Gy dwongt my eerst om u te minnen  
 En nu agt gy my u gesigt onwaard;  
 Is 't u genoeg dat gy myn Hert  
 Hebt door uw list in 't minne-net verwerd?  
 Daar gy nu op myn aankomst schynd te vreesen:  
 Ik weet schier niet, Wat dit sal wesen,  
 Of waarom gy vlied.

2. Zoo gy waard sonder my vernoegd,  
 Waarom myn Vryheyd dan zoo fel besteden?  
 Waarom by al uw Minzaamheden  
 Zoo meenig lonk en zoete kus gevoegd?  
 Ja selver op de eerste stond,  
 Dat ik my in uw lief geselschap vond,  
 Hebt gy die uyt uw selve my geschonken;  
 En nu gy my, Hebt doen ontvonken,  
 Steld gy my ter sy.

3. Wel aan! mishaag uw alree?  
 Daar 'k uw in 't minst geen reden heb gegeven;  
 Ben ik uyt uwe gunst verdreven?  
 Zo mishaagd uwen lossen Aerdt my mee.  
 'k Sal u niet minnen tegen sin,  
 Neen, Ik eisch voor myn liefde Wedermin,  
 En zo ik uw dus niet en kan verwinnen,  
 Zo houd ik op  
 Van te beminnen Dese Kermis-Pop.

**Echo's klagte aan Venus,  
Om 't verlies van Narcissus.**

**Stem: *Pour quoi vous plaignez vous.***

ô GRoote Min-Godin!  
Neigd eens tot my uw Ooren:  
ô Groote Min-Godin!  
Hebt meeley met myn Min.  
Verhoor myn droevig klagen:  
Versagt dog eens de smert,  
Waar van ik alle dagen  
Zo fel gepynigt werd.

2. Ik heb zo langen tyd  
Bewierookt uw Altaren:  
Ik heb zo langen tyd  
My met de Hoop gevleyd.  
Dat gy nog eens meêdogen  
Zoud hebben met myn rouw  
En door uw groot vermogen  
Myn Leed verzoeten zouw.

3. Maar nu, ach! wat verdriet!  
Nu is myn Hoop verdweenen:  
Maar nu ach! wat verdriet!  
Loopt alles hier in't riet.  
Wyl 't Puyk der Jongelingen',  
De Cieraad en de Roem  
(Helaas! wat wreeder dingen)  
Herschept is een Bloem.

4. Verstaat gy nu de Kunst,  
Om ook te Transformeeren:  
Verstaat gy nu de kunst,  
Zo toon my eens u gunst  
En wil hem eens het leven  
En verder al het geen,

Dat hy besat, weer geven  
En maak hem als voor heen.

5. ô Venus! 'k sweer u, dat  
Ik u dan weer sal off'ren:  
ô Venus! 'k sweer u, dat  
Ik u myn beste Kat  
Met Huyd, met Smoel en Ooren  
En staat op Off'ren sal:  
Wilt gy my niet verhooren,  
Zo krygt gy niet met al.

6. Of ben ik dit niet waart,  
Zo weigerd my dan dit niet:  
Of ben ik dit niet waard,  
Herschep my dan in Aard:  
Laat my dees Gunst genieten  
Dat hy in my met een  
Geplant, mag wortel schieten,  
Zo ben ik ook te vre'en.

## [Weg Clorimeen, Die my voorheen]

### **Stem: *Allemande.***

WEg Clorimeen, die my voorheen  
Dagt door uw gunst te lokken in uw knip:  
Weg Clorenie, Want ik ontvlie  
Uw schoonheyd, als een Klip.  
Weg, Phillis, weg,  
Schoon dat gy my voor desen hebt bekoord,  
'k Wierd noyt van uw verhoord,  
Des is myn min gesmoord:  
Weg, Phillis, weg,  
Myn Lieve Cloris die  
Behaald van de prys van drie.

2. Haar lief gesigt Geeft soeter ligt,  
Dan Phoebus lief aan 's Hemel 's klaren trans:  
Een lonkje van Myn Cloris kan  
Verdoven al die glans.

Weg altemael.  
 Myn Cloris, die behoud alleen het Veld  
 'k Ben heel in haar Geweld,  
 Uw magt is neergeveld:  
 Weg, altemaal,  
 Myn Cloris, myn Godin,  
 Beheerst alleen myn Sin.

## **De Welscher-Man, met zyn Rarikiek.**

Ich bin 'er ein Guter Welscher-Man,  
 Der nichts en hat, und nicht Leben kan:  
 Ich bin 'er nun kurtz aus Romen gekommen,  
 Und habe meine Kaste mit genommen.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek:  
 2. Nun doe ick meinen Kasten auf:  
 Ich saag es isser nicht zu kauf;  
 Der König von Schweden auf seinen Pferd  
 Der Römscher Kayser mit sein Schwerd.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek:  
 3. Daar is Czaar Piet die kroote Muscovies;  
 Le grande Turk met al zyn Suit;  
 De Prins Eugeen met zyn armé,  
 Die slaat 'er de Turke hind, und her.  
 Schöne Spielwerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek:  
 4. De König vond Frankryk in zyn Karos  
 Met Monsieur de Conti, kyk, hoe ryd ie trots;  
 De Cardinaal, und de Pape van Rome,  
 Die hebben op de kop de drie dubbelde Krone.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek

La belle Catharyn, Carmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek;  
 5. De König von Engeland op zyn thron  
 De Prins von Wallis zyn oudste Zoon  
 De Parlement, und het Okerhuys  
 De Bille von d'Accys maak een kroot kedruys  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Carmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek;  
 6. De König von Spanjen met den Infánt,  
 De Prins von Brazil aan zyn rekte hand;  
 De Königinne van Portugal,  
 Die wort 'er kesoend von heur Gemaal.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Carmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek;  
 7. De Prins von Oranjen met zyn Bruyd.  
 Hier mit is myn Rarikiek kast uyt.  
 Cathryn, und Margriet, met heur galand,  
 Die gane na bed toe hand aan hand.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek  
 La belle Catharyn, Carmante Margariet.  
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiek.

## [ 'k Swoer dat nooit Cupido's Magt ]

### **Stem: *J'avois jure que l'Amour***

'k Swoer dat nooit Cupido's Magt  
 Op myn Hert iets sou vermogen,  
 Ondertusschen Dag en Nagt  
 Kwyn ik om Climene's Oogen:  
 Wyl de tyd my merken doet,  
 Dat met vroeg of laat moet minnen,  
 Wyl de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.  
 2. Trots op onverschilligheid  
 Dorst ik d'Alderschoonste tarten,  
 En ik maakte Vaniteit,

Vry te zyn van minnesmarten:  
 Maar de tyd my merken doet,  
 Dat men vroeg of laat moet minnen;  
 Maar de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.

3. 'k Meende 't was een dolligheid,  
 Dat ik thans noem ware liefde,  
 En ik schatte 't malligheid,  
 Dat een Schoone my doorgriefde;  
 Maar de tyd my merken doet,  
 Dat men vroeg of laat moet minnen;  
 Maar de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.

4. Van 't begin dat ik aansag  
 Myn Climene's Schoone oogen,  
 Bukte ik voor haar gesag  
 En ik erkende haar vermogen;  
 Want de tyd my merken doet,  
 Dat men vroeg of laat moet minnen,  
 Want de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.

5. 't Wondert my niet dat Climeen  
 My in Liefde kan ontsteken,  
 En door haar Bevallighe'en,  
 Myn verstaalde Hert verbreken;  
 Wyl de tyd my merke doet,  
 Dat men vroeg of laat moet minnen,  
 Wyl de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.

6. Schoonste die myn Ziel doorwond  
 Door uw zoete minneligten,  
 Reyk my eens uw lieven mond;  
 Uwe Min kan my verpligten:  
 Wyl de tyd my merken doet,  
 Dat men vroeg of laat moet minnen,  
 Wyl de tyd my merken doet,  
 Dat men niets versweeren moet.

## [Helaas myn Godinne]

**Stem: *Berger Trompou&c.***

HElaas myn Godinne  
 Aanhoord eens myn klagt;  
 Myn Hert, Ziel en Sinnen  
 Die zyn in uw Magt.  
 'k Doe uw Offerhanden  
 Van een eerbiedig Hert,  
 Dat noyt in de Banden  
 Der min was verwerd,  
 Voor dat uw schoone ooggen  
 Dat hadden doorwond;  
 Des toond dan meedoogen,  
 En maak my gezond.

2. Gy weet nu myn Kwalen,  
 Gy kend reeds myn pyn,  
 Myn sugten, myn dwalen,  
 Geeft my dan Medicyn.  
 Myn Hert berst door 't klagen:  
 Myn Ziel is ontrust;  
 Om u te behagen  
 Sterkt alleen myn lust:  
 Maar gy schynd te vlugten,  
 Wanneer ik u bid  
 Met tranen en sugten;  
 Wat wreetheyd is dit?

3. Wilt de wonden genesen,  
 Die gy hebt gemaakt;  
 Wild troostelyk wesen,  
 Dien zoo naar u haakt;  
 Wil hem Liefde betonen,  
 Wyl hy u bemind:  
 Gy kond hem belonen,  
 Als gy u verbind;  
 Want Liefde te dragen  
 Dat is groote pyn:

Als men van die plagen  
Niet beloond kan zyn.

4. Kanik geen troost verwagten?

Roemwaarde Godin;  
Zoo moet ik versmagten  
En smelten door min.  
Hoewel dat een minnaar,  
Al lyd hy veel verdriet,  
Steeds hoopt een Verwinnaar  
Te wesen: Ey bied  
Hem dan eens een kusje,  
Van uw lieve mond,  
Geneest my myn lusje,  
Gy hebt my gewond.

### [Ach! Zoete Engelin]

**Stem:** *Alhie auf diesen Platu.*

ACH! zoete Engelin,  
Ach! Stookster van myn min.  
Aanzie myn groote pyn,  
Geef my eens Medicyn;  
Uw Wesen schoonste Beeld,  
Dat in myn ziel steeds speeld,  
Voed in myn ingewand  
Een gloed van minnebrand,  
Reik my uw lieve mond;  
Want ik ben zeer gewond.

2. Ik bied u aan myn hand,  
Myn Trouw tot onderpand,  
En geeft gy d'uwe myn,  
Zal ik genesen zyn;  
Want als ik uw Gesigt  
Moet missen, leid het Wigt  
Met zyn vergulde boog  
Te schieten van om hoog,  
Een Pyl van minnesmert



In 't binnenst' van myn Hert.

3. Dies bid ik schoon Godin:

Betoon my Wedermin:

Want zo 'k die langer derf,

Door groote liefd' ik sterf:

Waarom laat gy myn Hert

Zo in uw Min verwerd?

Geef maar een lieve Lonk,

Of maar een minnevonk,

En toond dat gy ook zyt

Tot wedermin bereid.

4. Uw lieve roode mond

En borsjes Appel-rond,

Uw tandjes als yvoor,

Zyn 't geen my Hert bekoor;

En gy tot myn verdriet

Agt uwen Minnaar niet:

Hoe zyt gy dus zoo wreed,

Dat gy in al het leed.

En smerten die ik ly',

Niet eens toond medely!

5. Gy weet dat 'k u bemin

Met een opregte Sin;

Ach! dat eens uw gemoed

Ook proefde Liefdens-gloed;

Want buyten u alleen,

Min ik ter Wereld geen,

Gy zyt myn Liefde-Bron;

Gy zyt myn Vreugde-zon,

Die door uw zoet aanschyn,

Versagten kund myn pyn.

6. Heeld gy myn Wonden niet;

Zoo sterf ik van verdriet

En groote minnebrand,

Waar van alleen uw hand

My helpen kan; ey toond

Dat Weermin by u woond:  
 Laat 't Ja-Woord uyt uw mond  
 My maken weer gesond:  
 En geef my tot myn loon  
 Uw suyv're Maagdekroon.

### [Als Thirsis sig in 't Bosch bevond]

#### **Stem: *Thirsis dans un Bois tenebreux.***

ALs Thirsis sig in 't Bosch bevond, (Bis)  
 Sprak hy tot die hem had doorwond,  
 Ik sterf, myn zoete lieve Meysje,  
 Ik sterf, myn zoete lieve Kind.  
 . Iris neem dog myn sugjes an,  
 Want niemant my genesen kan,  
 Als gy, myn zoete lieve Meysje,  
 Als gy, myn zoete lieve Kind.  
 3. Want waar sag men ooit sulk een Maagd,  
 Die myne ziel dus heeft behaagd,  
 Als gy, myn zoete lieve Meysje,  
 Als gy, myn zoete lieve Kind.  
 4. Dit tuygen zelf de Rooseblaan,  
 Die op de lieve kaakjes staan  
 Van u, myn zoete lieve Meysje,  
 Van u, myn zoete lieve Kind.  
 5. Het Elpenbeen en Lelie-wit,  
 Dat op het gladde Voorhoofd sit  
 Van u, myn zoete lieve Meysje,  
 Van u, myn zoete lieve Kind.  
 6. Geen Incarnaat in 's Werelds-rond  
 Is schoonder, dan de rode mond  
 Van u, myn zoete lieve Meysje,  
 Van u, myn zoete lieve Kind.  
 7. Veel schoonder als de Dageraad,  
 Is 't Zielbetoverend gelaat  
 Van u, myn zoete lieve Meysje,  
 Van u, myn zoete lieve Kind.

8. Indien Jupyn had 's Menschen oog,  
Hy haalde wis uyt 's Hemels Boog  
Om u, myn zoete lieve Meysje,  
Om u, myn zoete lieve Kind.

9. Hoe hoog men d'Ed'le wyn ook schat  
Veel liever ik klaar water had  
Met u, myn zoete lieve Meysje,  
Met u, myn zoete lieve Kind.

10. 'k Lach met een anders gunst of druk  
En laat af hangen myn geluk  
Van u, myn zoete lieve Meysje:  
Van u, myn zoete lieve Kind.

11. Veel Minnaars zoeken geld en goed  
Maar niemand my myn lust voldoet,  
Dan gy, myn zoete lieve Meysje,  
Dan gy, myn zoete lieve kind.

12. ô Ja, myn kuische Ziels-Vriendin  
Ik tragt alleen na weder-min  
Van u, myn zoete lieve meysje,  
Van u, myn zoete lieve kind.

13. Sint dat gy waard myn eenig but,  
Kon ik niet rusten een Minut  
Van u, myn zoete lieve meysje,  
Van u, myn zoete lieve kind.

14. Tot ik myn dagen eindigen zal,  
Sal niemand zyn myn lief myn Al,  
Dan gy, myn zoete lieve meysje,  
Dan gy, myn zoete lieve kind.

15. Wanneer de dood my heeft doorgriefft  
En dat door al te groote liefd'  
Tot u myn zoete lieve meysje,  
Tot u myn zoete lieve kind.

16. 't Sal zeker op myn Tombe staan,  
Thirsis is door de min vergaan,  
Helaas! om Iris 't lieve meysje,  
Helaas! om Iris 't zoete kind.

## **Op het By-zyn van Phillis.**

**Stem: *á Table avec mes Amis.***

Wanneer ik by myn Phillis sit.  
Denk ik noit aan myn droeve kwalen:  
Als zy haar oog, zo swart als git,  
Vol Ziels-verwinnend Vuur, met gunst laat op myn dalen,  
Dan tart ik de Goon met myn Lot,  
Dan tart ik de Goon met myn Lot,  
Dan zwemt myn ziel in minnelusjes.  
Geef ik haar eens een Kus  
Zy drukt my met haar lipjes,  
Dus Off' ..... ren,  
Dus Off' ... ren w'aan den Minne-God.

## **Sint Nicolaas-deuntje aan Gloris Met een Zuiker Ventje en Wyfje.**

**Stem: *Als ik aanzie de held're Stralen.***

IK had beloofd u wat te geven  
Voor uw sint Nicolaas, hier neven  
Zoo gaat dan 't geen ik heb gekogt.  
Ik wist in 't eerst nauw te bedenken,  
Wat ik myn Cloris best zouw schenken,  
Dog eind'lyk is die uitgesogt.  
2. Zie hier Me-Juffer dan een Kwantje,  
Dat met zyn Zuiker-zoete handje  
De Pispot voor zyn Dame houwd.  
Die voor het minst na ik kan niet gissen,  
Soo zoet als Spaansche Wyn sal pissen,  
Want z' is van zuiker opgebouwd.  
3. Haar zoetheid die is ook inwendig,

Haar zoet Humuer is zoo bestendig,  
 Dat schoon met haar zoend of byt,  
 Zoo sal sy nooit daar tegen morren,  
 Nog in het minst daar tegen knorren,  
 z' Is heel goedaardig van de tyd.

4. Daarom zoud'ik aan die niet trouwen  
 Uit vrees van kwade of bose vrouwen,  
 Wel durven tot haar bestera'an,  
 Dat zy haar maar niet lange bedogten,  
 Maar ook zoo'n suiker Wyfje kogten,  
 Gelyk ik heden heb gedaan.

5. Dog 'k sal hier van niet langer temen,  
 'k Versoek dat gy maar g'lieft te nemen  
 Met sulk een Hert, gelyk als ik  
 Het tegenwoordig aan kom bieden,  
 En zoo dit by uw zal geschieden,  
 Zoo ben ik wonder in myn schik.

6. Om dat ik het niet eer gebragt heb  
 En dat gy ook wat lang gewagt hebt,  
 Zoo krygje nu dit Liedje toe,  
 Om dat als gy het kund van buiten,  
 Voor dit soet Wyfjen op te sluiten:  
 Zy is niet ras van pissen moe.

## Zang aan Cupido.

ô Minne-God! die voor uw schigten  
 Het al doet zwigten,  
 Van 't kleinst' tot 't grootste dat'er leeft:  
 De Zee en Aard en Lugt beminnen,  
 't Gloeid al van binnen  
 En tot de Liefde sig begeefd,  
 In Bosschen en Bomen  
 Geen Vogel zoo vlug,  
 Geen Vis in de Stromen,  
 Ja zelfs de Mus,

De Vliegen en Mieren,  
 (Schoon bloed'lose dieren)  
 Niets is voor de liefde te stug.

2. Daar gy u Heerschappy doet blyken  
 Moet alles wyken,  
 Ja! gy dwong selfs de hoge Goon,  
 Wel eer door uw gedugte magten  
 En felle Kragten,  
 Om te verlaten hun verheven Throon.  
 Jupyn om Europe  
 Herschiept g' in een Siter:  
 En Phoebus moest loopen  
 Om Daphné zo fier.  
 God Pan om Syringe  
 Veel deuntjes moest singen  
 En dansen met lugtige swier.

3. Selfs om Omphale te beminnen,  
 Dreef gy tot spinnen  
 Aicides, die selfs monsters dwong.  
 Indien gy de nakomelingen  
 Soo wel kund dwingen,  
 Als die, daar ik zo strak van song:  
 Hoe kund gy gedogen,  
 Dat Roosje uw Magt  
 (Trots op haar bruin' Oogen)  
 Soo schendig veragt?  
 Waak op Venus-Wigje,  
 Gryp aanstonds uw Schigje:  
 Ey lustig! za toon nu je kragt.

4 soo Cupidoetje repj' een poosje,  
 Op dat myn Roosje  
 Sig aan uw Wet gehoorsaam toond;  
 Dat sal haar Hert gevoelig maken.  
 Als zy voelt blaken  
 De Minnevlam die in haar boesem woond  
 Sal zy niet ontglippen

Myn Min, na ik gis.  
 'k Proef al op myn lippen,  
 Hoe sappig dat z' is:  
 Maar neen! 't spytig diertje  
 Dat spot met zyn viertje,  
 Hy schiet waar hy wil, het is mis.

5. Ik spot voortaan met u magten  
 En felle kraten,  
 Cupied! waar op je stoft zo breed  
 Ga, laat Vulkaan u stompe Flitsen  
 Op 't Aambeeld spitsen:  
 Want gy hebt dog (gelyk gy weet)  
 Kragt'lose Minnestoker  
 (Het strekt u tot schand)  
 Geen Pyl in uw Koker  
 Zo scherp getand,  
 Die Roosjes kan dwingen,  
 Om fynder te singen.  
 Hangt 't Tuygje maar vry aan de wand.

## **Op 't Afzyn van Phillis.**

**Stem: *Tranquile Coeur préparéz vous.***

ô DRoevig afzyn! dat myn Hert  
 Gestadig in nieuwe rouw komt domp'len  
 En dat myn Ziel met smert op smert  
 Door uw geweld komt overromp'len:  
 Helaas! wat lyd' ik al niet door uw wreed geweld  
 Waar mee gy my bekneld.

2. Ik mis met Fillis al myn rust:  
 Myn lust die is geheel ontvlogen,  
 Myn vreugde vuur is uitgeblust  
 Door 't missen van haar lieve oogen.  
 De schoonst' Sonneschyn strekt my tot duisternis.  
 Als ik myn schoone mis.

3. Ik ken geen vreugde, dan alleen  
 Als ik mag by myn Phillis wesen.  
 Die kan de droefheid van voorheen  
 Weer door d'eminste gunst genesen,  
 Als ik een kusje van haar lieve lipjes pluk,  
 Zo vlied straks al myn druk.

4. Vlied dan ook droeve sugjes! vlied  
 Tot Phillis; oorsaak van myn klagen:  
 Getuygd wat droefheid en verdriet  
 Ik om haar afzyn moet verdragen:  
 Getuygd haar hoe getrou dat ik, trots al myn smert  
 Nog in haar Min volherd.

## **Pan en Syringa.**

### **Stem: *Marsch de Camizards.***

PAN die sat eens in het Riet en kweelde  
 Dog hy speelde Van geen Weelde,  
 Maar om dat  
 Hy niet van zyn Lief, ik meen Syringe,  
 Kon bedingen, Nog haar dwingen,  
 Om sig an,  
 Of liefst in haar zootje Steek-Salade Te ver-zaden  
 Want zy smade Steeds zyn min.

2. Terwyl hy dus eensaam sat te klagen  
 Van zyn plagen, Kwam zy Jagen Daar voorby,  
 Waar op hy, als weer op nieuws aan 't branden,  
 Haar aanrande: En toen aan de Linkerzy  
 Van zyn Meid, Heeft hy na een Prefatie  
 Dees Oratie, met veel gratie, Opgezeid.

3. Syringa kan Pan uw niet bekoren?  
 Neig uw ooren Met behooren, Dog eens na  
 Myne Klagt: wild gy by my gansch vyven,  
 Niet geryven, Zuld gy blyven Onversagt?  
 Ach! hoe graag, myn zoete-bolle dikke



Meid wouw ikke, jouw eens prikken:  
't Is een vraag.

4. Pan, wel hoe nu? zei doen Syringe,  
Van dees dingen Hier te singen? Steek een spel  
Vry daar by: ik zal het nooit toelaten:  
Al u praten Kan niet baten, Loof het vry  
Ouwen Sul, wil dit maar laten steken:  
Want ik reken al uw spreken,  
Slegts als Nul.

5. Ik wil dat, zei hy,  
'k Wil niet spreken Van uw streken,  
'k Heb 't al vat,  
Houw je Woord, wil dat niet gaan te buiten,  
Nog my stuiten, 'k Sal ontsluiten  
Nouw je Poort,  
Maar (ô my) eer dat hy haar 't begeerde  
Kunsje leerde, Transformeerde  
Haar Jupyn.

## **Contredans, of Boere-balet.**

GEt Neeltje jouw bruyn' Oogjes,  
Uw lonkjes zo vol Min,, Engelin,  
Spelen altyd door myn sin.      Get  
Daar toe de lieve Roosen,  
Die op uw kaakjes bloosen, ryk van geur  
En zo aangenaam van kleur.      Daar.  
Ik seg het jouw zoals 't by my leid,  
Myn Oogen zagen nooit zoeter meid,  
Of die my zo wel beviel:  
Woud gy u eens voegen na myn begeer,  
Ik zoende myn leven geen and're meer,  
Dat sweer ik uw by myn ziel.

2. Uw wit Yvere Tántjes,

Uw lippis als Robyn,, die doen myn  
 Heel vergaan door Minne-pyn Uw.  
 Ach wild dan door het Kussen  
 Myn heete brand wat blussen. Of zeer ras  
 Raak ik al den bruy tot As: Ach.  
 Ik seg het jouw zoals 't by my leid,  
 Myn oogen zagen nooit zoeter Meid,  
 Of die my zo wel beviel:  
 Woud gy u eens voegen na myn begeer,  
 Ik zoende myn leven geen and're meer;  
 Dat zweer ik u by myn ziel.

3. Ik zie het wel aan je lonken  
 Jouw Hartje is wel goed,, en je bloed  
 Jeukt mee na het Minne-zoet. Ik.  
 Ey! laat ik 't uw eens leeren  
 Zo boven op jouw kleeren, 't gaat zo mooi  
 Hier wat deuntjes by de kooi. Ey!  
 Ik seg het jouw zo als 't by my leid,  
 Myn oogen zagen nooit zoeter Meid,  
 Of die my zo wel beviel:  
 Woud gy u eens voegen na myn begeer,  
 Ik zoende myn leven geen ander meer:  
 Dat zweer ik u by myn Ziel.

4. Of wilt gy my niet minnen?  
 Zo seg dan maar regt uit,, jouw besluit  
 'k Schei'er dan by tyds nog uyt. Of.  
 Ik zoek myn jonge Leven  
 Zo niet ten roof te geven, Vatje 't Neel!  
 't Scheeld my al den brui niet veel  
 Ik seg het jouw zo als 't by my leid,  
 Dan ga ik weer na een ander meid,  
 't Zy wie my dan best beviel:  
 Wild gy u niet voegen na my begeer,  
 Ik vraag het u van myn leven niet weer  
 Dat zweer ik u by myn ziel.

## Aan Phillis.

### Stem: *Marsch de Marlbourg.*

WAt Hertstogt vind men hier op Aard,  
 Die zoo veel weelden heeft?  
 Of met wat drift gaat dog gepaard  
 Een zoet, als 't minnen geeft?  
 Niets streeld ons zoo de sinnen,  
 Als 't lieffelyke minnen:  
 Daar is geen zoet,  
 Dat zo voldoet,  
 Aan ons Gemoed:  
 Dan als de Min twee zielen bind;  
 Wanneer men mind en werd bemind:  
 Dit is een zaak,, die al 't vermaak  
 Des Werelds overwind.

2. De heerssugt werd gesteld van veel'  
 Voor d'aldermeeste in Kragt:  
 Maar my dunkt dat in tegendeel,  
 De Min de meeste magt  
 Moet werden toegeschreven;  
 Wie kan de magt weerstreven  
 Van 't Minnewigt  
 Want yder swigt Dog voor zyn Schigt.  
 Sag men niet menig Vorst en Heer,  
 De Kroon en Scepter leggen neer,  
 Voor 't Min-Altar,, Wanneer hy maar  
 Beproeft had zyn geweer.

3. Gelyk de Heers-sugt noyt is met  
 Een trotse Kroon te vre'en:  
 So kend een Minnaar Paal nog Wet,  
 Voor zyn Begeerlykhe'en.  
 Verkrygt hy eens zyn Beden,  
 Hy is nog niet te vreden,  
 Hy haakte alweer Naar nog een keer;

Ja zelfs hoe meer  
 Dat hy verkrygt, daar hy om smeekt,  
 Hoe meer dat zyn begeert' ontsteekt,  
 En in zyn Borst,, Een nieuwe dorst  
 Tot meerder kweekt.

4. Dit werd ik dagelyks gewaar  
 Myn waarde Phillis: want  
 Als ik het luk heb, dat ik maar  
 Op uwe lieve hand.  
 Een Kus of twee mag drukken,  
 Wensch ik'er een te plukken  
 Van uwe mond:  
 Werd dat vergond, Ik voel terstond  
 Dat myn begeerte hooger sweefd,  
 'k Wensch gy'er my een weder geeft:  
 Werd ik gekust,, 'k Voel dat myn lust,  
 Nog geen voldoening heeft.

5. Dog niet dat ik ondankbaar ben,  
 Voor uwe gunsten: Neen,  
 Myn liefste Phillis, ik erken  
 Met dankbaarheid al 't geen  
 Ik van uw heb genoten:  
 't Gering zo wel als 't Grote,  
 En 'k zal altyd, trots ramp en spyt,  
 Met alle vlyt U tonen, dat ik ben en al  
 Schoon dat het woedende geval  
 My van uw scheid,, in Eeuwigheid  
 Uw Minnaar blyven zal,

## Op de verandering.

### Stem: *Petite Jalousie.*

L'Ang duert het verand'ren van de moden,  
 Elke dag ziet men wat aars;  
 Nieuwe swier schynd Philida te noden,

Deel te nemen in dat raars,  
't Kost niet veel, 't is mooi met een;  
'k Ben'er ook wel mee te vre'en:  
Ik houw veel,, van eens te verand'ren,  
Ik verscheel,, daar in niet van and'ren,  
Die drift schynd ons algemeen.

2. Pilida vermeerde de schoone gaven,  
Haar geschonken van Natuur,  
Zy maakt al die haar besien tot Slaven  
En vergroot het Minnevuur  
Daar door in myn Hert met een:  
'k Ben'er ook wel mee te vre'en;  
Ik houw wel veel,, van eens te verand'ren,  
Ik verscheel,, daar niet van and'ren  
Die drift schynd ons algemeen.

3. Wyl dan, Philida! ons gantsche leven  
In verandering bestaat,  
Schenk m' uw Hert, ik sal uw 't myne geven  
Zo komen wy malkaar te baat  
En voldoen ons lust met een;  
'k Ben'er ook wel mee te vre'en:  
Ik houw veel,, van eens te verand'ren,  
Ik verscheel, daar in niet van and'ren,  
Die drift schynd ons algemeen.

4. Laten wy ons dan gestadig houwen  
By de ongestadigheid:  
Maak dat my het ook niet komt te rouwen,  
Of dat ik my heb geveid  
Met de tydelicke Hoop alleen,  
Dan ben ik zeer wel te vre'en:  
En houw veel,, van eens te verand'ren,  
Ik verscheel,, daar niet van and'ren,  
Die drift schynd ons algemeen.

## Contredans.

### Stem: *d'Engelsche Bourt.*

DEnk niet Phillis: dat uw afzyn  
 Ooit myn vlam verdoven zal:  
 Nimmermeer sal ik zo laf zyn:  
 Ik trotseer myn ongeval,  
 Om u uit myn Hert te roeijen,  
 Myn getrouwigheid staat pal  
 Als een rots, voor 't wo'en der baren:  
 En schoon ik u byzyn mis,  
 So zal ik een Hert bewaren,  
 Dat uw altyd eigen is.

2. Indien gy maar blyft bestendig  
 By u eens gegeven Woord,  
 Sal myn Min ook zyn on-endig,  
 Gy die my eens hebt bekoord,  
 Suld ook blyven myn Meest'resse,  
 En myn eenigste Voogdesse,  
 Schoon de Tyd die alles smoord,  
 Ons staag aanport tot verand'ren  
 Sullen wy in eeuwigheid,  
 Even vuuriglyk, malkand'ren  
 Minnen, tot de Dood ons scheid.

3. Maar wat mag uw zorg dog baten  
 Wyl ik u, myn Engelin,  
 In myn heengaan 't Hert wil laten  
 Tot een pand van myne min,  
 Laat ik 't u dan ook mee dragen,  
 Staak dog uw onnodig klagen;  
 Gy heerscht eeuwig in myn sin.  
 Phillis! laat dan ook myn afzyn  
 Niet verdoven uwe gloed,  
 Het zal my genoeg tot Straf zyn,  
 Dat ik uw dus missen moet.

## Het zoet van de jeugd.

### Stem: *Boere-Balet.*

WAt is 't een Heerlyk Leven,  
 Hoe zoet is het gevry,, thans voor my,  
 Als ik aan myn Phillis zy;      Wat  
 Door Minne-lust gedreeven,  
 Haar mag de blyken geven, hoe de Min  
 Houd geboeid myn Ziel en Sin.      Door.  
 Ach! hoe vermakelyk verslyt  
 Ik tegenwoordig nu myn tyd  
 In volle lust en vreugt:  
 ô Aangenaam en sagt gevlei  
 Ik denk dik maals (als Besje zei)  
 ô Jê! hoe zoet is de Jeugt.

2. Aanschouw ik eens die Oogen,  
 Waar door het Sonne-licht, dooft en swigt  
 Elke straal verstrekt een schigt, aanschouw  
 Cupido mag vry bogen  
 Op Kragt en op Vermogen: Phillis Magt  
 Is by my veel meer geagt.      Cupido  
 Een stralend lonkje doet geen zeer:  
 Neen, het vermeerdert in my eer  
 Die eerste zoete Vreugt:  
 Wanneer gy lacchend my belonkt  
 En dus myn borst nog meer ontfonkt?  
 ô Jê! hoe zoet is de Jeugd.

3. Reyk ik myn hand aan haar toe,  
 Of leg ik anders die,, op haar Knie,  
 Ach! die zoete Honing-bie      Reyk.  
 Weet dadelyk wel waar toe  
 Dat dit strekt z'is 'er klaar toe, zy betrouwt  
 In myn hand haar poes'je [stout]:      Weet  
 Die nette wel gemaakte hand,  
 Schoon koel, set my in volle brand

En dat vermeedert myn vreugt:  
 Als ik geniet dat zoet vermaak,  
 Dan denk ik by my zelven vaak,  
 ô Je! hoe zoet is de Jeugd.

4. Stel ik my om te kussen,  
 Zy steekt haar bekje toe,, maar ach! hoe  
 Menigmaal dat ik 't haar doe,       Stel.  
 Myn vuur is niet te blussen:  
 Geeft zy my ondertussen, ook een Zoen,  
 Daar het my om is te doen.       Myn.  
 Dat zoentje, sweer ik, doet my wel  
 Schier vyf duym kruypen uyt myn vel,  
 Zo puur uyt enk'le Vreugd:  
 Myn Ziel was lang het Ligchaam uyt,  
 Had Phillis mond die noyt gestuyt:  
 ô Je! hoe zoet is de Jeugd.

### **[Juffertje, 'k bid eens segt, ta, la, la, & c.]**

Juffertje, 'k bid eens segt, ta, la, la, & c.  
 En biegd my eens opregt,....  
 Wenst gy niet nevens my....  
 Te trouwen? Om eens te zyn       Houp za za.  
 2. Ik loof het zeker wel, ta, la, la, & c.  
 Is 't zo? kom an ik zel....  
 U toonen als een Man,....



Dat ik maar deftig kan      Houp za za.  
 3. Maar hoe! word gy beschaamd! Ta la la & c.  
 Dat 's iets dat niet betaamd,...  
 Och, och, ick zie het wel,....  
 Gy weet noch niets van 't Spel      Houp za za.  
 4. Waar 't u bekend Juffrouw, ta, la, la & c.  
 Gelyk aan my; gy zou....  
 Seggen, kom nog eens an....  
 Het zoete deuntje van      Houp za za.  
 5. Denkt g dat 'k u bedrieg, ta, la, la, & c.  
 Of ik hier wat sta en lieg:  
 Neen zeker [ryge by]  
 Geen zoeter vreugd, als in      Houp za za.  
 6. Maar geeft gy geen geloof, ta, la, la, & c.  
 En blyft gy voor my doof,....  
 Smaakt gy nooit 't zoet der Min,....  
 Het welk dat huysvest in      Houp za za.  
 7. Daarom ziet wat gy doet, ta, la, la, & c.  
 Verwerp dog niet het zoet,....  
 Het welk gy Leonoor,....  
 Niet krygen kund als door      Houp za za.

## **Studente-marsh.**

### ***Eerste Sang.***

ALs de Min In onse sin  
 Sig eens heeft vast geset  
 't Zy door 't Oog van een Blondje, of van een Bruynet;  
 Zo blyft steeds in ons hert  
 't Gevoelen van die smert  
 En men werd langer hoe meer in 't Minne-net verward  
 En zeer benard.  
 Vreugd en lag, over dag, raakt men kwyt, en de nagt

Werd vaak rusteloos doorgebracht,  
 Meest den tyd men verslyt in een kwynend' ongenugt,  
 In geweene vergeefs zyn Nood aan Bosschen en gehugt,  
 Of aan de Lugt:  
 Wakker an als een Man,  
 Doet de Min dan in den ban,  
 Kiest met myn, frisse Wyn, het glaasje en de kan  
 De Liefde van een Meid  
 Is dog regt uyt gezeid,  
 Niet meer als fantasie en louter ydelheid  
 Der ydelheid.

### **Tegen-sang.**

HET is waar Dat gevaar,  
 Dat loopt een jeugdig Hert,  
 Wanneer het van de Min te veel gereistert werd  
 Maar als hy door zyn re'en,  
 Door sugten of gebe'en,  
 Het Hert kan raken van zyn Cloris of Climeen,  
 Is hy te vre'en:  
 Al zyn Leed hy vergeet, alleen door eene zaak  
 En dat 's het Echtelyk vermaak:  
 Als zy hem, door haar Stem, geeft tekens van haar min.  
 En noemt hem Lief, Herte-dief en hy haar zoetste Engelin:  
 Dat agt een Minnaar voor het aldergrootst' gewin  
 En naar zyn Sin:  
 Maar de Wyn is Venyn,  
 En 't gevaar is niet kleyn,  
 Voor die an Glas en Kan, steeds als geketend zyn:  
 Want altyd by den drop, En by het Druyve-sop,

Dat maakt een kale Beurs en een beroyde Kop,  
Als 't geld is op.

### **Slot-sang.**

BY de Wyn Staag te zyn,  
Dat keur ik gantsch niet goed:  
By de Meyd, Nagt en Dag, verswakte te veel het bloed;  
Doet de Gesondheid kwaad  
En ontciert het goed Gelaat,  
Maar van dees twee geeft ons de goude middelmaat  
De beste staat.  
Spoeld met Wyn het Chagryn en swarigheid eens af  
't Geen haar stuurs gelaat eens gaf:  
Bacchus bloed kweekt die gloed En minlust meerder aan:  
Als 't gesigt Is verligt Door een dropje nyt de Kraan:  
Dan ziet men 't Voorwerp van zyn Min voor een Diaan,  
Of Venus aan,  
Laat Maitres en de Fles Dan chaqu'un a son tom  
Zyn gekust en gebrust, zoo leven wy tousjours,  
Bevryd van ongeneugd En doen ons Lyf wat deugt  
En slyten onse tyd en 't zoetste onser Jeugd  
In gulle Vreugd.

### **Minneklagt aan Climene.**

#### **Stem: *Folie d'Espagne.***

CLimeen, ik heb door ted're in gedreven,  
U trouw bemind, gevierd en aagebe'en:  
Ik heb myn hert in uw geweld gegeven  
En min geen Nymph dan u alleen, Climeen.

2. Uw blinkend Oog vol schitterende vonken,  
Dat maakte my uw Slaaf en anders geen,  
Dat deed dat Vuur in myne borst ontvonken,  
Zo dat ik u bemin alleen, Climeen.

3. Uw straf gebod verbied m'helaas het minnen  
Maar 'k agt het niet, myn Engelin, ô neen!  
Doe 'k u eerst sag toen roofde gy myn Sinnen,  
Zoo dat ik u standvastig min, Climeen.

4. Geen frisse Beek sal oyt myn min verkoelen:  
Geen kille Stroom, nog Thetis brakke Ze'en:  
Maar 'k sal die steeds in myne boesem voelen,  
Want ik u min, en anders geen, Climeen.

5. Geen Nymph op Aard (hoe schoon) sal my bekoren,  
Maar 'k sal haar min met myne voeten tre'en.  
Ik wil alleen naar uwe Wetten horen;  
Want ik bemin u maar alleen,

6. Als gy myn min met wedermin suld loonen,  
Zo vliegen al myn rampen voor my heen,  
Als gy my met den Myrrhen Krans suld Kroonen  
So roep ik uyt, ik min alleen Climeen.

## Voor Climene.

### Stem: *Pruyssische Marsch.*

CLimeen,, waar heen  
Dog dwalen uwe Sinnen?  
'k Wil u wel beminnen, maar niet dat ik  
U meen te trouwen. Neen by me'swik  
Wild daar niet opvertrouwen,  
'k Heb daar voor een schrik.

2. 'k Wil in,, de Min En haar sagte banden,  
U wel Offerhanden doen van myn Hert;  
Dog niet in 't Huw'lyk, want dat werd  
Door de tyd afschuw'lyk

En baerd ons veel smert.

3. Wild gy,, met my Weer als voorhenen leven  
 En uw hert weer geven, ik ben te vre'en:  
 Maar zo is 't niet met je Wil is, seg vry neen,  
 'k Hou dan met Amarillis  
 Bruy maar heen, Climeen.

## **Tegen-sang. Of Climeen aan Damon.**

**Stem: *Als 't voorgaande.***

Damon,, wat kon U driften zo vervoeren?

Seg dat tegens Hoeren:

Waanje dat ik zou

U steeds beminnen als uw Vrouw?

Stel dat vry uyt uw sinnen,

Of schenck my uw trouw.

2. Wat kan, een Man,

Als Gy, meer Vreugde geven,

Als dat hy al zyn leven blyft gepaard

Met een aardig Meysje zoet van aard,

Dat hem reys op reysje,

Jonge Damons baard.

3. Maar neen, bruy heen,

Gy suld dat nooyt beleven,

Dat ik my sal geven onder u gebied:

Maar geef my nog een Bekje, eer je vlied;

Kom hier jouw malle gekje;

Want ick meen het niet.

## Pan en Syringa.

### Stem: *Petite Jalousie.*

SYringa een aardig Meysje,  
 Fiks ter Jagt als een Diaan,  
 Wierd van Pan zoo menig reysje,  
 Als zy jaagde door de pa'an  
 Van het Elfen-Bosch, verspied:  
 Maar zy agt zyn smeeken niet:  
 Tot 't geval,, hem eens zyn beminde  
 In een Dal,, onverwagt deed vinden,  
 Daar z' haar bade aan de Vliet.

2. Pan stond vast zyn neus te likken,  
 Zo vol Vreugd, als een Galcon,  
 Die tot berstens sit te pikken  
 Op een soupe à l'Ognon?  
 En al sluypend' door de Laan,  
 Kwam hy aan haar zyde staan.  
 Sa kom an,, zey hy zoete Susje,  
 Geef aan Pan,, nu een lekker kusje,  
 Of het is met hem gedaan.

3. Sy puur of men haar quam wekken,  
 Keek vol schrik den boksvoot aan  
 En zy peurde straks aan 't rekken,  
 De God Pan haar agter aan;  
 Nymphjes van Arcadia;  
 Riep zy, kmo my nu te sta;  
 Berg myn Eer,, Ach! hoe verhoor myn klagen:  
 Help och Heer!,, Hy wil my verkrachten:  
 Lieve Nymphjes! Help dog dra.

4. Vlugt niet, riep hy, geurig Roosje,  
 't Is de Vee-God die uw mind.  
 Met kreeg zy van schrik een bloosje  
 En zy vlugte als de Wind:  
 Help ô Goon! ik ben verward

Voor de Ven syn ruyge Staart;  
 Help! Brand, Moord,, riep sy 'k hoor 't al kraken  
 By myn Poort,, Ach! hoe sal ik 't maken?  
 'k Kryg ligt daad'lyk van de Taart.

5. Met greep hy haar by de Slippen,  
 Doe nu, riep hy, wat je wild?  
 'k Laatje by myn Ziel niet glippen;  
 't Is onnodig tyd verspild;  
 Zy verdubbeld haar gesmeek;  
 Dies de Goden van de Beek  
 In een Schoof, Riet haar transformeerde,  
 En de Sloof,, Methamorphoseerde,  
 Daar stond Pan doe fraay en keek.

6. Terwyl hy vol ongenugten,  
 't Lieve Ried omhelst en streeld,  
 Hoord hy d'Eccho van syn sugten,  
 Die in 't holle Rietje speeld;  
 Dus vond Pan de Herders-fluyt,  
 Die hy noemde na syn Bruyd,  
 Syringa,, zeyd hy suld gy heten,  
 Lang hierna, sal men van uw weten,  
 En daar mee was 't Spulletje uyt.

## [Indien Doris, nu zyn Cloris]

### Stem: *Contredans.*

Indien Doris, Nu zyn Cloris  
 Mogt alleenig vinden:  
 Zouw hy 't Meysje Dan een reysje  
 Seggen, hoe  
 De Min, die loose guyt,  
 Hem deerlyk in zyn huyt  
 Heeft geschoten,, en gestoten:  
 Maar ik sal dien blinde,  
 Voor die grappen, Wel betrappen,  
 Zie maar toe.

2. 'k Ben als 't Ventje, Dat j'in 't prentje

In d'Almanak ziet pryken.  
 Door zyn Kuren, Vol kwetturen,  
 En myn Hert  
 Vol Beuling peunen, Neen!  
 'k Meen Pylen, lykt wel een  
 Spelde kussen,, Ondertussen  
 Sit ik mooy te kyken:  
 'k Heb Patientie En Silentie,  
 In myn Smert.

3. Dog myn Cloris, Zo je Doris,  
 Niet haast komt te stade;  
 Lieven Engel, Sal dien Bengel  
 My nog wel  
 Canâren met zyn Toorts:  
 En dan misschien zoo voorts  
 Ongenadig,, en baldadig  
 Bra'en als Carbonade,  
 Of tot Asschen, 'k Wil wel passen  
 In dit Spel.

## **Herders-sang.**

### **Stem: *Sarabande.***

Dit is het plaatsje daar ik moet verwagten  
 Myn waarde Philida, myn Herderin:  
 Weg nu, weg nu met droeve Minne-klagten:  
 De zoete Vreugd regeerd nu in myn Sin.  
 Al myn Elende,, Zyn nu ten ende  
 En rykelyk betaald, Nu my haar gunst bestraald.  
 2. ô Pluym-gediert! dat op dees' groene Blad'ren  
 Door Duysend toonen Hert en Ooren streeld:  
 Gy ziet van ver myn Philida al nad'ren,  
 Des is het al van Liefde dat gy kweeld:  
 Laat Bosch en Boomen,, Rivier en Stroomen  
 Getuygen zyn van 't zoet, Dat zy my smaken doet.



3. Het ruyschend Beekje kust alreeds de Zomen  
 Van dit zo Ryk gebloemde Veld-Tapyt:  
 Het Windje derteld en omhelst de Bomen:  
 't Schynd alles aan de liefde toegewyd:  
 Kom dan myn Engel,, myn lief! ik hengel,  
 En haak alleenig na Myn schoone Philida.

## [Lieven Engel, waarom vlugt gy]

### Stem: *Engelsche Bouré.*

Lieven Engel, waarom vlugt gy  
 Voor my die uw teer bemind?  
 Gy zyt dog die geen, wat dunkt gy?  
 Daar myn Ziel vermaak in vind;  
 Slâ uw al verwinnende Oogen  
 Herwaards, toon eens meededogen;  
 'k Weet uw Hert self voor my pleit.  
 'k Sal op uwe gunst steeds wagten,  
 Schoon gy dus afkeerig zyt,  
 En myn Pligt altoos betragten:  
 Wyl 'k u min in Eeuwigheyd.

2. Laat dog eens uw Minzaam wezen  
 Dat met zoetheid is gepaard.  
 Voor my zyn, myn uytgelesen.  
 Of ben ik uw Gunst niet waard?  
 Daar ik om uw min gaat kwynen;  
 Daar ik ly' wel duysend pynen;  
 Daar ik om uw sugt en kweel.  
 Ach ik sal door min versmagten  
 Kryg ik u niet tot myn deel;  
 Wild dog eens myn smert verlagten;  
 Maak dat ik uw Boesem streel.

3. Kom dan Schone laat ons kussen,  
 Wyl het dog eens wesen moet;  
 Laat ons onse Vlammen blussen  
 In een kuissche Minnegloed;  
 Want schoon gy my woud verdryven,

Ik souw dog bestendig blyven,  
 Altyd minnend even trouw.  
 Ik wil altyd voor u wesen;  
 Want myn hert heeft nooit berouw;  
 Schoon gy my niet woud genesen,  
 Ik u nooit verlaten souw.

## Afscheyt aan de Vryheyd.

### Stem: *Wanneer de Son in 't Morgenrood.*

ô Vryheyd! vaar voor Eeuwig wel;  
 want ik moet u verlaten.  
 Ik word vervoerd door droef gekwel;  
 Men dwingd my nu te haten.  
 Ik ben verwonnen door de min,  
 Des ban ik u uyt mynen Sin,  
 'k Moet my na 't Noodlot voegen.  
 De Mensch staat vaak gelyk een Bal  
 Voor slagen van het ongeval,  
 En moet zig vergenoe...gen.  
 2. Een Minnaars hert is als een Schip,  
 Nu laag, dan by de Wolken.  
 Vaak vresend voor een blinde klip  
 En grondeloose kolken.  
 Syn sin is hier, zyn Hert is daar;  
 Nu bly, dan dugtend' voor gevaar  
 Wringt hy zyn bleke handen.  
 Gefolttert op de Liefde-Zee;  
 Onwetend waar 'k sal lan...den.

## Weer verkregen Vryheid.

**Stem: *Als 't Voorgaande.***

ô VRYheid, die een langen Tyd  
 Als Balling om moest swerven:  
 Aan u word weer myn Hert gewyd,  
 Schoon ik u lang moest derven.  
 Ik zie u nog in 't eynde weer.  
 O Vryheid! nu ik wederkeer  
 Van 't sporelose Minnen:  
 Nu my u helder-schitt'rend ligt  
 Beschynd, verheldert myn gesigt  
 En ik voel Vreugd van bin...nen.  
 2. Een Schipper in een swaar tempeest  
 En tomeloose winden,  
 Is stadig voor de Dood bevreest,  
 Kan nergens uytkomst vinden:  
 Maar ziet hy weer zyn eygen Kust,  
 Geniet hy wederom de rust,  
 De Rust kan hem bekoren.  
 Dus vind ik my bevryd van Rouw:  
 Nu ik uw Aanschyn weer aanschouw,  
 Zie ik myn Vreugd gebo...ren.

## Aan Amaranant.

**Stem: *Tranquile Coeur preparez vous.***

EY Amaranantje! seg my tog,  
 Waarom dekt gy de Roose tipjes  
 Van uw volmaakte Boesem nog?  
 Daar gy u Wangen en uw lipjes  
 Aan uwen Minnaar gund:  
 Of slaat g' ontbloot van Re'en,  
 Geen ag top zyn gebe'en?

2. Waar uyt spruyt dees Verandering?  
 Gy gunde my vaak onder 't Vryen,  
 Dat hand en oog vry weiden ging,  
 Ontrent uw Elpenbeene dyen;  
 Of weet gy schoone niet,  
 Dat al uw Leden myn,  
 Als Minnaar eygen zyn.

## Heders-sang aan Climene.

### Stem: *Les Rats.*

THirsis liet zyn Schapen.  
 Ana de Waterkant  
 Eenmaal vreugde rapen:  
 Hy, door Minnebrnad  
 Heel vervoerd door Damons Dogter.  
 Die hy nauwlyks had gezien  
 Onder meer dan tien  
 Herderinnen, of hy sogter  
 Onder meer dan tien  
 Zyne trouwe Min te bien.  
 2. Des ging hy dus singen,  
 't Kleyne Minnewigt  
 Kon myn Ziel dus dwingen  
 Door syn scherpe schigt;  
 Waarom doet gy my dus treuren?  
 Waaorm dog of gy my vlugt?  
 Moet ik met gesugt  
 Leven en geen Weermin beuren?  
 Moet ik met gesugt  
 Leven in veel ongenugt?  
 3. Uwe duyve Oogen  
 Branden my het Hert;  
 Hebt dog mededogen  
 Met uw minnaars smert:

Want gy hebt my gantsch betoverd,  
 Uwe mond heeft my vervoerd  
 In de Ziel ontroerd:  
 Hert en sin terstond veroverd,  
 In de Ziel ontroerd:  
 En aan 't Minne-net gesnoerd.

4. Doe myn vreugd vermeren  
 En laat uwe haat  
 Eens in Min verkeren,  
 Ey! volgd Thirsis raad:  
 Buyg tog eens uw teere sinnen  
 Tot de Min en wild die geen,  
 Die u mind alleen,  
 Trouwelyk weerom beminnen;  
 Die u mind alleen,  
 Min dien wederom; Climeen.

## **Minneklagt aan Climene.**

### **Stem: *Courante la Bare.***

EY! Seg, waar in heb ik misdaan?  
 Seg seg waarom moet ik myn leven missen?  
 Ik kan myn Misdaad (laas) niet gissen,  
 Des laat die Wolk van gramschap overgaan.  
 Ey laat de held're sonneschyn  
 Van uw gesigt my weer een teken zyn,  
 Dat ik het Ligt myns Levens niet moet derven:  
 Ik ben te vre'en:  
 Maar moet ik sterven;  
 'k Sterf voor u, Climeen.

2. 'k Sterf daag'lyks meer dan duysend Do'on  
 Die gy myn Ziel vaak reys op reys doet lyden;  
 Kom vry myn levens-draad afsnyden,  
 Ik sterf gerust en volg steeds uw Gebo'on.  
 Gy, die 't gesag voerd in myn Ziel,

Zyt myn Godin, waar voor ik nederkniel:  
 Maar wildg'u stem niet tot myn Sterven geven,  
 Ik ben te vre'en:  
 Want moet ik leven,  
 'k Leef voor u Climeen.

## [By Somersche Dagen]

### Stem: *La Bretagne.*

BY Somersche Dagen,  
 In Bosschen en Hagen,  
 Zo tragt ik de plagen  
 Der Min te ontvli'en;      *By*  
 En heb ik dan geen Maitresje,  
 Zo kus ik het flesje,  
 En helpt geen glasje zo neem ik 'er tien  
 En zoen ik geen Meysje,  
 Zo rook in een reysje:  
 Noyt sal iemand my swaarmoedig zien.

2de Couplet.

Want de Wyn geneest myn Minne-pyn  
 Als ik om een schoone Juffer kwyn:  
 En de Wyn die is myn Medicyn,  
 Als ik wat droefgeestig schyn.  
 Maar als ik ben  
 By Phillis en,  
 Al kussend neergezeten,  
 Myn kwelling mag vergeten,  
 Dan heeft het my noyt gespeten,  
 Al leed ik eerst wat kommer en verdriet:  
 Ik agt, ik agt dat niet.

**Rigaudon: aan Clorimeen.**

'k GA dan heen,, Clorimeen,  
 Wyl gy my dog niet wild Minnen,  
 'k Ga dan heen,, Clorimeen,  
 'k Ben wel met my u lot te vre'en;  
 Schoon ik u al bleef getrouw,  
 Al myn sugten al myn praten,  
 Schoon ik u al bleef getrouw,  
 'k Weet het my niet helpen zouw,  
 't Kan niet baten, Want u haten  
 Duurd altyd,, tot myn spyt;  
 Des ban ik u uyt myn sinnen,  
 Al myn lust,, is geblust:  
 Lang genoeg een blok gekust.

2. Ik ontvlugt, d'Ongenugt,  
 't Is reeds lang genoeg gesugt.  
 Van steeds sonder hoop te leven,  
 Ik ontvlugt,, d'Ongenugt,  
 Clorimeen, ik scheyer uyt:  
 g'Hebt my lang genoeg gebruyd.  
 Want uw strikken,, doen my schrikken,  
 En myn Hert,, dat met smert,  
 Voor uw Wreedheid lag te beven,  
 Kwyt sig thans,, als een Mans;  
 En gaat vrolyk aan den dans.

3. Waar toe al,, dit geschal?  
 'k wil maar regt uyt met u spreken,  
 Waar toe al dit geschal,  
 Als ik niet hebben sal.  
 'k Zoek u niet te dwingen:  
 Veel min wil ik u verkrachten;

'k Zoe u niet te dwingen: Neen!  
 Want dan deed ik tegens re'en.  
 'k Sal my wagten,, en u agten,  
 Schoon gy my,, in de Ly  
 Derelyk hebt laten steken:  
 'k Dank u zeer, voor die Eer:  
 Clorimeen, men vind 'er meer.

## **Verloren Cupido Gevonden.**

**Stem: *Courante la Bare.***

WAarom of Venus droevig schreid  
 En maakt met tranen nat haar schone wangen  
 Sy schynd met sware druk bevangen:  
 ô Ja! zy is haar lieve Soontje kwyt.  
 En waar sy zoekt of waar zy ziet,  
 Sy vind helaas! het kleine Godje niet;  
 Vervloekte Goudzugt gy hebt hem verdreven.  
 Uw snood geweld  
 Deed hem vaak beven Voor de magt van 't geld.  
 2. Dus klaagt zy met een droef gewezen  
 En dugt vast, waar Cupido was gewezen.  
 Ach! wist ik waar hy was versteken,  
 Myn ziel die vloog'er straks vol vreugde heen.  
 Schep moed, ô Paphos Koningin!  
 Ey stut uw traantjes Moeder van de Min!  
 Ik zal uw haast uw lieve Soontje toonen.  
 Hy sit in 't oog  
 Thans van myn Schoone;  
 Met zyn Pyl en Boog.  
 3. Hy stigt daar met zyn toorsje brand,  
 Het puikje van zyn flonkerende stralen  
 Doet hy uit Cloris oogjens dalen,  
 En kwest helaas! myn ziel en Ingewand:  
 Zo gy my nu ooit dese Daad



Vergeld, maak dat hy uyt haar Oogjes gaat.  
 Geeft dat hy in haar koude Borst komt wonen,  
 En buyg de Sin Dog van de Schoone  
 Eens tot Wedermin.

4. Dan zouw myn lang geleden smert  
 Opstaande voet in blyde vreugd verkeeren.  
 Wat zoud ik steeds uw Godheyd eeren,  
 ô Venus! met vernoeging van myn Hert!  
 Ik zouw bekranst mirth en groen,  
 Uw Jaar op Jaar een trouwe hulde doen  
 En met een Offerhand' uw Hoogtyd vieren,  
 Met Blyden dans En vlugge swieren,  
 Voor uw Tempel-Trans.

## **Air in muziek.**

### **Stem: *Gy hebt my dik gezworen, & c.***

Tot wien sal ik my keeren?  
 Waar vind ik troost of heul?  
 Tot wien sal ik my keeren?  
 Wie sal de slagen we...ren?  
 De min strekt my een Beul.  
 De min, die my voor desen  
 Een Bron van soetigheid  
 En wellust plag te wesen,  
 Heeft my helaas ver...leyd.  
 Wie zouw ooyt derven denken,  
 Dat gy myn Rosemond  
 De trouwheid dus zoud krenken?  
 En schenden het verbond,  
 Dat gy met E'en belofde,  
 Toen my opregte Ziel  
 Uw valsche tong geloofde,  
 En schyn voor waarheid hiel.

2. Helaas! hoe bitter woeden

De Liefde, haat en spyt,  
 Helaas! hoe bitter woeden  
 Die felle geestelroe...den?  
 Ach Hemel! ach, wat lyd  
 Myn ziel al bitt're slagen!  
 Wie sal, wie sal myn hert  
 Uit d'Overwinning dragen?  
 De Haat? Neen! trots de sme...rt  
 En 't leed dat ik moet lyden,  
 En die myn ziel soo fel  
 Van alle kant bestyden,  
 Ik min haar evenwel  
 En sal haar altyd minnen;  
 ô Min! gy blyft altyd  
 De Meester van myn Sin...nen:  
 Myn hert blyft uw gewyd.

3. Keer Rosemond! keer weder,  
 Eer ik door rouw verga;  
 Keer Rosemond! keer weder,  
 Ik kniel vol eerbied ne...der  
 En smeek uw om gena;  
 Laat eens de Sonnestralen  
 Van uw volmaakt gesigt,  
 De Nevelen ophalen;  
 Gy zyt myn levens li...gt.  
 Kom wellust van myn leven!  
 Uw Minnaar is gereed  
 Om alles te vergeven  
 Wat gy hem oit misdeed.  
 Wat kan u nog afschrikken?  
 Laat uw bekoorlykhe'en,  
 My als voorheen verkwik...ken;  
 Zo eindigt myn geweën.

## [Laat uw Schaapjes wit van vagt]

**Stem: *Liefste Phillis hoord myn klagt:***

LAat uw Schaapjes wit van vagt  
 Door de groene Blaadjes dwalen,  
 Schoonste Nymphje, die myn klagt  
 In de wind slaat en veragt.  
 Gaan wy onder 't digte Fruyt,  
 Mogt myn ziel eens adem halen!  
 Wie zouw dan myn vreugd bepalen?  
 Als mijn Phillis wierd mijn Bruid.  
 Als... Als... Als...

Als mijn Phillis wierd mijn Bruid.  
 2. Sit hier neder in het veld,  
 Onder schauduw van 't geboomte;  
 Zie hoe 't al van liefde sweld,  
 Als de min zijn boogje steld.  
 Zie hoe 't klare water mind  
 En hoe sagt het malsche stroompje  
 Kust en kabb'lend langs zijn zoompje  
 Gaat, en danst wel voor de wind.

3. Hoord hoe 't Nagtegaaltje vleyd,  
 Om zijn Gayke te bekoren;  
 't Schijnd hy in zijn taal ons zeyd,  
 Min nu Hartjes, 't is regt tyd.  
 Alles mind, 't zy mensch of vee;  
 Anders gaat 't Heel Al verloren,  
 Venus is ons wel geboren  
 Uyt de wilde woeste Zee.  
 Uyt... Uyt... Uyt...

Uyt de wilde woeste Zee.  
 4. Souw een Nymphje nu so schoon,  
 Soo volmaakt en heusch van zeden,  
 Niet eens luist'ren na de Go'on  
 En eens volgen haar gebo'on?

Ach! mijn Engel werd gedwee:  
 Dat die sagte en malsche leden  
 Sig eens buigen na de reden.  
 Ey! verhoort toch eens my bee.  
 Ey... Ey... Ey...  
 Ey! verhoor toch eens mijn Bee.  
 5. Als ik Honing Kusjes pluk  
 (Of de min houd my bedrogen)  
 Soo verschijnd mijn groot geluk,  
 Als ik 't rode mondje druk.  
 't Sieltje glijd ten boesem uit,  
 En gaat waaren op de lippen,  
 Als de kragten my ontglippen;  
 Ach! mijn Stem verliest 't geluid.  
 Ach... Ach... Ach...  
 Ach! mijn Stem verliest 't geluid.

## Sang aan Phillis.

### Stem: *Banissons d'icy l' Humeur noire.*

PHillis toen gy laast door uw Gesangen  
 Al de buurt deed aan u keeltje hangen.      Phillis  
     Wierd ik,, met schrik  
     Haast vervuld, wijl gy  
 My toelonkte van ter sy.      Wierd.  
 2. Dese lonk en opslag van uw ooggen  
 Hadden op mijn Ziel een groot vermogen;  
     Die schroom, en Toom  
     Bragten aan myn lust:  
     Die die Mond had graag gekust.  
 3. Na die Schroom was uyt myn Ziel geweken,  
 Heeft myn Oog vrymoedig u bekeken:  
     Ik dan,, vry van  
     De al te wrede Dwang,  
     Kuste d'een, en d'andre Wang:

4. ô Wat vreugd, in 't lesen van die Rosen:  
't Kusje deed u koontjes beide blösen:  
Myn Ziel,, die hiel  
De Wagt voor uwe Mond,  
Of gy niet een zugje sond.  
5. 'k Sal de Mond en lieve keel steeds roemen,  
Als een By' om Honing mind de Bloemen:  
Sing niet,, of bied  
My uw Mond, of Wang,  
't Kusje voegd by Minne Sang.

### **Aan deselve, afwesend zynde.**

#### **Stem: *Als 't Voorgaande***

MOgt ik nu myn Phillis nog eens kussen  
En myn vuur op hare kaakjes blussen?  
Dan zou,, geen rouw  
Pynigen myn Hert,  
Die door 't afzyn swaarder werd.  
2. Mogt ik nu die Roos-gelyke Wangen,  
Nog eens sien bewegen door gesangen.  
't Geluit,, dat uit  
Haar lief Keeltje kwam,  
Gaf nieuwe leven aan myn vlam.

### **Tweede sang aan Phillis.**

#### **Stem: *Studente Marsch.***

ACh Phillis! wist gy wat thans in myn Hert  
Al stryden omme gaan, en welk een Smert  
Althans myn ziel gevoerd, nu ik u Min:  
't Meedogen raakte uwe ziel haast in  
Vrindin, of eer Godin:  
Dan zouwd gy zien, hoe dat de Schroom myn ziel

Myne drift steeds tegen hiel:  
 Dan zouwd gy zien hoe hoog dat ik u agt,  
 Dat ik myn Minne-klagt  
 Niet wil melden aan u onbedagt.  
 Dies laat me een Oog,  
 Als 't Son-licht van om hoog,  
 Eens dalen op my, Ey, myn Tranen droog,  
 Ik val dan weer  
 Voor uwe Voeten neer,  
 En toon dat ik uw lang beminde teer.  
 Ey! gun my d'Eer.

## **Herders-klagt**

**Stem: *Wie kwam my te wekken & c.***

PHillis! die my 't leven  
 Benemen kund en geven,  
 Weest dog niet langer wreed:  
 Maar onthef me eens van het leed,  
 Dat ik om u moet lyden:  
 Ey! zie dog eens van bezyden  
 Uw trouwen Damon aan,  
 Of 't is haast met hem gedaan.  
     2. Gy Dagen en gy Nagten,  
 Zyt tuygen van myn Klagten:  
 Gy Boschen, Beemd en Veld,  
 Tuygt wat ik u heb verteld.  
 Herhaal eens al de zugten,  
 Die ik door ongenugten  
 En druk en herten-leed,  
 U zoo dikmaal hooren deed.  
     3. Gy Beeken, Bronn' en Vlieten,  
 Die langs dees' Velden schieten;  
 Gy sagt en wollig Vee  
 Weet, wat klagten ik hier ooit dee;

Gy Echo deser Dalen,  
 Ey! wil nog eens herhalen  
 Die klagten altermaal,  
 In uw tongelooze taal.

4. Kom t'zaam eer dat het leven  
 Dit Ligchaam gaat begeven,  
 Dat al een groote poos  
 Door Min was leven-loos:  
 Kom laat m'eer ik ga sterven,  
 Van u dees gunst verwerven  
 En weest als Phillis niet  
 My eeuwiglyk tot verdriet.

5. Maar 't schynd gy stopt uw ooren  
 En wild na my niet hooren:  
 Gy zyt ook ('t is my leed)  
 Gelyk als myn Phillis, wreed:  
 Gy agt geen klagten of sugten;  
 Gy spot met myn ongenugten  
 En hebt te deser tyd  
 In 't minst geen medogentheid,

6. Vaar wel dan, Wreede schoone!  
 Gy suld my niet meer hoone.  
 Kom Nymphen van dit Veld  
 Weest gy 't die me in d' Aard besteld.  
 En wil aan Phillis seggen,  
 Dat hy, dien g'hier kwaamd leggen,  
 Voor haar zyn laatste zugt  
 Uitboesemende in de lugt.

**[Laast was ik in myn eenigheid,]**

**Stem: *Thirsis zig in een Bosch bevond.***

LAast was ik in myn eenigheid, (*Bis*)  
 'k dagt hoe besteed ik best myn tyd,  
 Alleen, *Iris je vous le jure.*  
 Alleen, *Iris je vous le dire.*

2. Nu dagt ik op myn eerste tyd:

Dan weder op het onderscheyd

Van u, *Iris je vous le jure.*

Van u, *Iris je vous le dis.*

3. Tot dat my weer te binnen kwam,

Hoe ik eens in myn armen nam,

Myn Lief: *Iris je vous le jure.*

Myn Lief: *Iris je vous le dis.*

4. En dat zy 't gansch niet kwalyk nam;

Maar irep heel sagt myn lieve Lam

Wat 's dit? *Iris je vous le jure.*

Is 't ernst? *Iris je vous le dis.*

5. Maar Laas! wat baat my dit gedagt?

Myn schoone Nymph, die met my lagt

Blyft wreed: *Iris je vous le jure.*

Blyft wreed: *Iris je vous le dis.*

6. Maer weet schoon dat gy met my lagt

Krygt uw Cupido in zyn magt,

g'Ontvlied, *Iris je vous le jure.*

Geen Pyl; *Iris je vous le dis.*

7. Voldoe myn wensch schoon Engelin

En schenk my eens u Wedermin,

Maar sagt, *Iris je vous le jure.*

Zy lagt; *Iris je vous le dis.*

8. Wel Minnaar wyl ik ken uw min,

Verblind ik my aen uwe sin;

'k Schenk uw, *Iris je vous le jure.*

Myn Trouw, *Iris je vous le dis.*

9. Gelukkig zyn wy voor altyd

En lagchen om de bitse Nyd,

Te zaam, *Iris je vous le dis.*

Te zaam, *Iris je vous le dis.*

10. Zo leven wy steeds onbenyd

En minnen steeds elkaar om stryd,

Te zaam, *Iris je vous le jure.*

Te zaam, *Iris je vous le dis.*



## Op het afzyn van Climeen.

**Stem: 'k Swoer dat noyt de Min & c.**

CLimeen! myn Levens-Son, wanneer  
 Sal ik weer 't geluk genieten,  
 Dat uw oog, gelyk wel eer,  
 Sal haer Stralen op my schieten,  
 Wanneer sal ik als voorheen  
 Zien het eind van myn verdrieten,  
 Wanneer sal ik als voorheen  
 Zien uw zoet gesigt, Climeen.

2. Naauw'lyks was het droef Vaarwel  
 Myne lippen afgegleden,  
 Of myn droeve Ziel, te fel  
 Door verdriet en ramp bestreden,  
 Wenschte weer gelyk voorheen  
 Naar uw zoet gesigt, Climeen.

3. Gy, die ik alleen bemin,  
 Zyt het doelwit van mijn pogen;  
 Gy, myn eenigst' Afgodin,  
 Boeid my door uw zoet vermogen:  
 Maak d[a]n dat ik als voorheen  
 Zie het Sonligt van uw oogen.  
 Maak dan dat ik als voorheen  
 Zie uw zoet gesigt, Climeen.

## [Niemand hoeft sig vreemt te houwen]

**Stem: *Petite Jalousie.***

Niemand hoeft sig vreemt te houwen,  
 (Schoon ik al wat dikwils Vry)  
 Dat men my nog niet ziet Trouwen,  
 't Is dog maar uyt Lacchery:  
 Want die ik het laatste zie,

'k Aldermeest my Dienst aanbie,  
 Nu aan d'een,, en dan weer aan d'and'ren;  
 Want ik meen,, t'elkens te verand'ren,  
 Mits ik het Huw'lyk vlie.

2. Gist'ren sag ik een Bruynette,  
 Die my byster wel beviel:  
 'k Boog my onder hare Wetten,  
 'k Noemde haar myn tweede Ziel:  
 Maar toen zy was weg gegaan,  
 Was die liefde haast gedaan:  
 Want ik dagt,, daar zyn nog wel and'ren,  
 En ik tragt,, altyd te verand'ren:  
 't Nieuwste staat my 't beste aan.

3. Heden heb ik weer myn zinnen  
 Op een mooie Blond' gesteld:  
 Dog ik sal haar niet lang minnen,  
 Zy houwd my niet in 't geweld:  
 Zy blyft zo lang in myn sin,  
 Tot ik weer een ander vin.  
 Ik ruyt staag,, d'eene tegens d'and'ren,  
 En van daag,, meen ik te verand'ren.  
 'k wil niet kwynen door de min.

4. Noem ik 's Avonds na den Eten  
 Haar de liefste, die ik min,  
 's Morgens ben ik 't weer vergeten  
 En stel naar weer uyt myn zin;  
 Daarom is zy niet te regt,  
 Die gelooft al wat men segt;  
 Ik vry' d'een,, en houw 't met de and'ren,  
 Want ik meen, t'elkens te verand'ren.  
 Een gelyk is al te slegt.

## [Een Minnaar leyd veel smarten]

### **Stem: *Van het Sinjeurtje.***

EEn Minnaar leyd veel smarten,  
 Maar 't gaat hem niet ter harte;

Want is hy tusschen beiden eens vry  
 Hy krygt zijn oude parten  
 En klaagd van meet af aan zyn leed,  
 Zo dat ik by mijn hiel niet weet  
 Wat in de minnebruijery  
 Het best is Slaaf, of vry,  
 Of liever nog geen van bey.

2. Daar is my laast verweten,  
 En 't heeft my zeer gespeten,  
 Dat my Roosje niet meer en bemind  
 En egter wou ik 't niet weten;  
 Maar als het die shoone my selver seid,  
 Dan ga ik weer na een and're meid  
 En haal op nieuw een blaauwe scheen  
 By spijtige Clorimeen;  
 Eer ben ik tog niet te vreen.

3. Zoo tobt men in dit leven,  
 Door hoop of vrees gedreven;  
 Maar als men aan Hymens touwtje raakt,  
 Dan is de Kaart vergeven;  
 Daar raakt men aan alle kanten beeft.  
 ô! Droevig denkbeeld voor de geest!  
 Van buyten schijnd men wel te vree,  
 Van binnen is 't ach en wee!  
 O Libera nos Domine.

## [wie zouw niet vrolijk leven?]

### **Stem: *Das lieben est mein leben.***

Wie zouw niet vrolijk leven?  
 Faldera, faldera, falderideridera.  
 Wanneer hem werd gegeven,  
 Faldera, faldera, falderideridera.  
 Om te zijn by zijn Engelin,  
 Hu, hu hu, hu, hu,  
 Engelin, hu, hu, hu, hu, hu,  
 Die vast geprent staat in mijn sin.

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

Daar 's geen vreugt als in de min.

Hu, hu, hu, hu, hu.

2. Zo dra als ik haar oogen,

Faldera, falera, falderideridera.

Daar zy vry op mag bogen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Maar slegts belonk met mijn gesigt,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Myn gesigt, hu, hu, hu, hu, hu,

Soo heeft de Mingod brand gestigt.

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire,

Elke lonkje is een schigt.

Hu, hu, hu, hu, hu.

3. Haar mondje, neus en wangen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Doen my gestaag verlangen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Daar van, gezeten aan haar sy,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Aan haar zy, hu, hu, hu, hu, hu.

Staag zoet te zuugen als een By;

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

Hoe verkwikt een Kusje my.

Hu, hu, hu, hu, hu.

4. Wanneer mijn oogen dalen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Daar Venus Appels pralen!

Faldera, faldera, falderideridera.

Zo smeld ik schier als door de gloed,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Door de gloed, Hu, hu, hu, hu, hu.

Die staag in myn Boesem woed.

Hu, hu, hu, hu, hu.  
 Faldera, dera, dera, derire.  
 'k Word al met Ambroos gevoed.  
 Hu, hu, hu, hu, hu.  
 5. Ach! dat my wierd gegeven,  
 Faldera, faldera, falderideridera.  
 Met haar altoos te leven,  
 Faldera, faldera, falderideridera.  
 Ik ploegde met haar wis in Vree,  
 Hu, hu, hu, hu, hu.  
 Wis in Vree, Hu, hu, hu, hu, hu.  
 Als Adam met zyn Eevje dee.  
 Hu, hu, hu, hu, hu.  
 Faldera, dera, dera, derire.  
 Venus, Ach! verhoor dees bee.  
 Hu, hu, hu, hu, hu.

## Heders-avontuur.

### Stem: *Dianier, Vreugd van myn Leven.*

THirsis dreef zyn dart'le Geytjes  
 Sagjes voort tot by de Hut  
 Van Climeen, wiens Boevareytjes  
 Hem vaak hielden in den dut:  
 Sugtend, riep hy, toon Medoogen  
 Lieve Bekje! met myn leed:  
 Maar zy veinsde haar onbewogen,  
 Dies hy meest zyn Tyd besteed.  
 2. Langs des Schie-Strooms groene boorden,  
 Daar hy 't Vee te weyden plagt:  
 Daar (sints hem zyn Nymph bekoorde)  
 Hy vaak bleef de gantsche Nagt:  
 Daar hy lag te muyse bruyen,  
 Spelend op zyn Heders-Fluyt,  
 Om Climeen in slaap te zuyen

Door zyn toverend geluyd

3. 't Knaapje song al de oude liedjes,  
Die gong d'Echo overal  
Wedergalmen, langs de riedjes,  
Over Water, Plein en Dal  
't zoet gesang wort 't Nyphjes Hertje  
En zy keek haar deurtjen uyt,  
En zy liefje sust uw Smertje;  
Ik wil heden zyn uw Bruyd.

4. Zo dat op een groen Matrasje  
Zy hun hebben zaam vermengd?  
En door menig Wisje-wasje,  
Ziel in ziel in een geplengd.  
Dus heeft hy haar Maagde-Bloempje  
Tot hun beider Vreugd geplukt?  
Daar ze eerst op droeg haar Roempje,  
En zey, noit is 't my ontruk.

5. Maar 't bedryven van dees' kuurtjes,  
't Meisje zey, kom dikwils hier.  
Daagjes dagten haar maar uurtjes,  
Doen zy smaakten 't Minne-vier;  
Zy had al de Roem vergeten,  
Die zy op haar kransje droeg.  
En zy heeft 't hem noit verweten;  
't Lief genot was haar genoeg.

6. z'Is weer in haar Hut gedoken  
En hy heeft de plaats geruimd;  
Dog z'heeft wel meer gesproken,  
Noit gelegenheid verzuimd.  
Thirsis zoud het nog wel bakken  
Maar de tyd en leid het niet?  
Want het nydig Labbe-kakken  
Maakte een Endje van dit Lied.

## t'zamensprach twisschen Jan, en Arjoon.

**Stem: *Wel Kees myn Vryer.***

**JAN**

Liebster Arjoöntgen,  
 Wanneer ich joe maar zie,  
 Zo rieht myn kroontgen;  
 Ich bin op joe zo blie.  
 Myn hondert thansen Schatz,  
 Zo bald ich jou omfatz  
 Mit beide miene handen,  
 Zo schiend mie 't hart in 't lief  
 Von Min tzoe branden.

**ARJOÛN. 2.**

JOa Jan wild wetten,  
 Zuns ich joe eyrstmalh sag,  
 Kan ich nicht fretten,  
 Het goat mie thag an thag  
 Zo euvel in mien lief,  
 'k Verlang nar joe zo stief  
 Om eens bie joe toe slaopen,  
 Ond als joe eghte Wief  
 Wet Freud te roapen.

**JAN 3.**

DOe bist mien leven,  
 Zo bald joe biest mien Frouw,  
 Zo sold ich geben  
 Viel dikke Thalers jouw,

Ond Spek oet meinen land,  
 Zo dik wie einen hand,  
 Von igenmeste zwinen;  
 Das smagt zo abundant,  
 Als Pot-Rosienen.

**JAN .4**

DA kan nicht machen  
 Al had joe keinen Duit,  
 'k Hab goeter Sachen  
 Ons Moeters guet voor uyt,  
 Das bring ich tan tot joe  
 Ond sollen tan doar tzoë  
 Was Foesel trank verkauffen,  
 Ond leggen fremder luy  
 Gar hupseh toe slauffen.

**JAN .5**

ICH schol joe Kinder,  
 Die ich bald machen sol,  
 Afwisschen 't hinderst,  
 't Zoewen zie dreyten sal.  
 In hoes ond op ther stroat  
 Aufpassen frug ond spoad;  
 Pas jy moar auf joe winkel,  
 Ond loat de rest vor mie,  
 Ich ben kein Kinkel.

**ARJOÛN. 6.**

Mien frommer Thybel,  
 Ich wold ich das al sag;  
 Nicht das ich Twybel,  
 Moar wunsche noar die thag.



Ich wagt, mit joe geoard,  
 Ein Hemel op ther Aerd  
 Bi thagen ond bi nachten.  
 Keum nach den Pfarherr tzoe.  
 Was gibt das wachten

**DER SCHREIBER. 7.**  
 Viel Heyl ond zegen  
 Wunsch ich das greune paar  
 Von aller wegen;  
 Ein Jungsken binnent Jaar.  
 Ond das ond hy ond zy  
 Von hertzen immer bly,  
 So lange meugen leben,  
 Bis dans sie old ond gries  
 Den geiste geben.

## **Min en Wynstryd.**

**Stem: *De Klompedans.***

### **Voorsang.**

WEg sotte Min met al uw verdriet,  
 Ik leef vol vreugde en geneugde, geluk als gy ziet  
 'k Wil my noit uw gevangen geven,  
 Maar Bacchus eeren zo lang ik leve,  
 Soo leef ik hier Met plaisier;  
 Eenen frissen Roemer Wyn,  
 Dat 's regt de sin van myn:  
 Maar niet  
 Als gy, gestaag te treuren en te sitten in verdriet.

### **Tegensang.**

AL uwe reen zyn enkel wind,  
 Gy kend geen staat waar in men is, wanneer men regt bemind.  
 Door het minnen moet men leven;  
 Bacchus drank wil ik aan u graag geven,  
 Dog 'k ben hier in Ook van sin,  
 Dat staag by de koele Wyn  
 Een Juffer diend te zyn,  
 Waar mee  
 We ons hert, door Kussen en door Streelen stellen wel te vree.

### **Slot-sang.**

WY stemmen t'zaam, wel aan! Cameraat,  
 Dat is een Glas dat op het welzyn van ons Liefstens staat:  
 Laten wy in 't rond eens Kussen  
 En wild gy dan ondertussen  
 Om me denken In 't schenken.  
 Nog eens kus ik u myn lief,  
 Ja nog eens Hertedief:  
 Zie zoo,  
 Dat smaakt veel beter nog als hem, dat sweer ik u bylo.

### **[Kom Galathe, myn Ziels-Vriendin]**

#### ***Stem: Silvester in de Morgenstond.***

KOM Galathe, myn Ziels-Vriendin,  
 Die my kroond met uw Liefde  
 En die ik met myn ziel en sin  
 Bemin, sints gy my griefde  
 Met Schigten, die uw lief gesigt  
 Tot in myn Hart kwam schieten,

Met schigten waar dat al wat leeft voor swigt:  
 Dog die my doen genieten  
 Het grootste zoet, dat myn gemoed  
 Oyt heeft gesmaakt  
 En dat my hier thans op der Aard het aldermeest vermaakt.

2. Gelukkig noem ik my dan vry  
 By zoo veel zugtelingen,  
 Die van hun Liefstens noit zo bly  
 Nog vrolyk konden singen:  
 Maar altoos sugtend' dag en nagt  
 Steeds mymeren en kwynen:  
 En stadig storten Minneklagt op klagt  
 En hunne sinnen pynen:  
 Ja self door 't Veld,, in 't hart bekneld.  
 Gaan suffend heen  
 En zien'er uyt gelyk een Geest,  
 Door al hun droef geweent.

3. Wel aan dan Galathe! wyl gy  
 My uwe min wild tonen;  
 Set u hier neder aan myn sy'  
 En laten wy, ô schoone!  
 Eens kussen dat het klinkt door 't Woud  
 En dan eens helder drinken.  
 De Min en Wyn het al in wesen houd  
 En doet de druk versinken.  
 Sie zo! dat smaakt,, en het vermaakt:  
 Nog eens hier van:  
 Uw Damon is noyt moe gekust,  
 Neen hy 's een dubbeld Man.

## De Voorsigtige Glooroos.

**Stem: *Wanneer de Son in 't Morgenrood.***

IS 't Waarheid dat gy my bemind?  
 Zo als ik uyt uw drift moet gissen?  
 Laat Gloorroos, laat dan eens de wind  
 Van uwe Mins-geheymenissen  
 Maar slegts verkondigen, hoe gy  
 Dan sugten kund aan myne sy?  
 Ach! Gloorroos Lief, laat uw oogen  
 My slegts verkondigen, hoe gy  
 Dan sugten kund aan myne sy,  
 Of Liefde's groot vermogen.  
 ^tab|2. Om dat ik, zey zy, u geheel  
 En redelyk bemin myn Floris,  
 Soo vrees ik eens het dierbaar deel  
 Te smetten van het geen myn Gloor is:  
 Want eerb're liefde werd ligt geyl,  
 Wanneer men 't al voor haar heeft veyl,  
 Sie Floris, dat 's de reden:  
 Want eerb're Liefde werd ligt geyl,  
 Wanneer men 't al voor haar heeft veyl,  
 Door haar aanlok'lykheden.

3. Hier op ontrok zy my haar hand:  
 Hoe, vroeg ik, kan myn Hand uw krenken?  
 Neen zey zy, 'k vrees myn eygen brand,  
 En die mag ik met re'en verdenken.  
 Myn liefde heeft geen weder-gâ:,  
 Maar vuur en Strô diend niet te nâ  
 Of 't raakt ligt aan 't branden.  
 Myn liefde heeft geen wedergâ:  
 Maar Vuur en Strô diend niet te nâ.  
 De Min vleid door uw handen.

## Vryheyds-lof.

**Stem: *Ihr Schöne höret an.***

Schoon dat ik onder 't groen  
 Van digt getakte Boomen,  
 Aan frisse Water-stroomen,  
 Myn Amarillis zoen,  
 't Kan tot myn rust niet doen.  
 Schoon ik met duysent kussen  
 Myn Minne-vuur mag blussen  
 En dat myn Engelin  
 My gund haar Weder-min:  
 Schoon zy met bitt're sugten  
 Beklaagt myn ongenugten,  
 En dat haar teder Hart  
 Heeft Méley met myn smart.

2. Myn ongelukkig lot  
 Geeft my dog alle dagen  
 Weer nieuwe stof tot klagen,  
 Het dryft met my den spot,  
 Dat al myn hoop verbrod:  
 Dewyl dat myn Elenden  
 Onmoog'lyk kunnen enden:  
 Want hoe ik 't keer of wend,  
 'k Voorzie een droevig end:  
 'k Moet met myn schoone huwen,  
 Of 'k moet haar byzyn schuwen:  
 Maar ach! het een en 't aar  
 Is beyde even swaar.

3. Myn hert van jongs of an  
 Had steeds een schrik van 't Huw'lyk:  
 Ik haat dat Juk zoo gruw'lyk,  
 Dat ik 't niet seggen kan.  
 Myn ziel ontset sig van  
 Die strenge Huw'lyks wetten,

Die al 't Vermaak beletten,  
 Dat ons de Vryheid gaf  
 En drygd ons tot aan 't graf,  
 Met onverbreekb're banden:  
 ô Droevige offerhanden  
 van Hymeneus Egt-Altair:  
 wat zyn uw Boeyen swaar!

4. En mis ik Amarill';  
 Zo zal dat treurig derven  
 't Begin zyn van myn sterven:  
 'k Weet in dees vreemde gril  
 Byna niet wat ik wil,  
 De liefde trekt myn Sinnen,  
 Om Amarill' te minnen  
 En aan de and're zy  
 Vrees ik de Slaverny.  
 ô Hemel! wat sal 't wesen?  
 Ik werd door duysend vresen  
 Gedreven op en neer:  
 Geslingerd heen en weer.

5. Ach! Schoone, was uw Hart  
 Gesteld gelyk het myne;  
 Gy zoud my niet doen kwynen  
 En duldeloose Smart  
 En Wanhoop dus benart:  
 Door al te strenge proeven  
 Uw Minnaar's ziel niet schroeven:  
 Geen dwase wet en Eer  
 Zouw u of my zo zeer,  
 Indien gy my slegts minde,  
 Dus al te Slaafs verbinden  
 Aan yders blinde Waan,  
 Ach! Engel, laat u raân.

6. In d'eerste goude tyd  
 Wist niemand van dees' Banden:  
 Deed Min-sugt hun ontbranden;

't Was in onnoselheid,  
 Die niemand strikken breid.  
 Een kusje alleenig boeide  
 Hun zielen, die toen gloeiden  
 In een volmaakter vuur.  
 d'Al-teelende Natuur  
 erkend geen strenge Wetten;  
 des wil hier eens op letten  
 met oordeel: Ziels-voogdes!  
 Ach! bleeft gy myn Maitres!

## **Liefdens Voor-en Tegensang. Voor-sang.**

**Stem: *Vaste Mer, dont le calme, &c.***

ZOude ik dan 't minnen weer beginnen,  
 Daar 'k van haar zuur reeds heb geproefd?  
 Zoude ik een schoonheid weer beminnen?  
 Diens grootste vreugd en lust ons vaak bedroefd.  
 Neen, neen, neen, neen, ik leef nu sonder dwang.  
 't Minnen boeid ons met zorgen en banden;  
 Daarom wil 'k my niet meer verpanden;  
 Maar singen een vryheids Eeren-sang.  
 Neen, neen, neen, neen, neen, neen, ik leef nu zonder dwang:  
 't Minnen boeyd ons met zorgen en banden;  
 Daarom wil, daarom wil 'k my niet meer verpanden  
 Maar singen, maar singen een vryheids Eeren-sang.  
 Maar singen een vryheids Eeren-sang.

**Tegen-sang-sang.****Stem: *Als 't voorgaande.***

MAar wat kan een vryheid u tog baten,  
 Die gy slegts maar ten deel geniet;  
 Uw min-ziek Hart kan dog niet laten  
 Te minnen, als 't een min'lyk Voorwerp ziet.  
 Min, min, min, min dan weer, en voed uw lust;  
 Waag de Rust, om de lust te genieten;  
 Nimmer zal een kuysche min verdrieten,  
 Als Weermin 't lieve voorwerp kust.  
 Min, min, min, min, min, min, dan weer, en voed uw lust;  
 Waag de Rust, om de lust te genieten;  
 Nimmer sal, nimmer sal een kuysche min verdrieten  
 Als Weer-min, als Weer-min 't lieve Voorwerp kust.  
 Als Weer-min 't lieve Voorwerp kust.

**Slot-sang.****Stem: *Ey lieve Jan loop met een &c.***

WEI aan! ik stel dan weer myn Hert  
 Voor 't Minne-boefje blood;  
 Het treff' my shcoon 't my bitter smert;  
 'k Klaag nimmer van myn Dood,  
 Als ik van haar maar Weder-min  
 Ontfang, waarom ik kwyn.  
 Ik eer haar dan als een Godin  
 En wil haar Dienaar zyn.



**[Hoord myn klagt]****Stem: *Studente Marsch.***

HOord myn klagt In dees nagt,  
 Of my begeeft de kragt,  
 Wyl uw Min, Engelin, betovert heeft myn sin  
 Door uw Hemels gesigt, Dat myn jong Hert verligt  
 En staag in myn Ziel een Aethna stigt.....  
 Geef gehoor, Leonoor, Of ik gâ wis te loor.  
 Zie my aan goedertier: Want het vier  
 Van uw min, Veld-godin, schroeyt myn ziel en zin  
 Al myn Wenen en myn Krenen en myn Stenen  
 Agt gy min, Dan eenen Hagedis een Spin.  
 Laat uw Sin  
 Eens keeren dit geval, Wyl ik u dan Eeuwigh sal  
 Loven, boven de groote Hemel-Goden al:  
 En u, myn Veld-Godin, vereeren met de min,  
 Die ik in myn Hert voor u bevin:  
 Plaatst die dan ook in uw Sin.  
 2. Wat getreur, Hoor ik veur  
 Myn digt geslote deur?  
 Wie verslyt Hier zyn tyd Met te klagen wat hy lyd  
 Door grote minnesmert, Waar me syn jeugdig hert  
 Als met Banden fel gekluysterd werd.....  
 Was 't opregt, 't Geen gy segt,  
 Gy die uw noemd myn knegt!  
 Ach! denk niet, Dat 't geschied  
 Slegts om niet,  
 Nog uyt spot. Neen myn lot Weet dat de Minne-God  
 My van binnen, in myn sinnen, U minnen  
 Gaf 't gebod? Waar mee gy slegts staag dryft de spoe  
 'k Ben ook tot  
 U gegaan, Engelin, des bid ik Weder-min.  
 Kom myn Herder ik sal u dan laten komen in:  
 Kom myn Hart, Noyt met smart, Sult gy weer syn benard.  
 Zâ! tien twintig kusjes dat 's uw part,  
 Eer g'u in myn armen wart.

## Toegift tot lof der muziek.

### Stem: *Sonder de Wyn.*

Sonder Muziek,  
 Die ons het Hert en oor kan streelen:  
 Sonder Muziek,  
 Was men haast Capot en Repiek.  
 Het leven zouw ons ras vervêlen,  
 Zo men niet eens braaf op mogt kwêlen,  
 Gelyk een Kriek.

#### 2. Wat was Apoll'?

Had hy geen negen Sang-Godinnen:  
 Wat was Apoll'?  
 Met Pegasus ligt lang op hol.  
 De Poëzy alleen hielp binnen  
 Drie dagen hem, versuft van sinnen  
 En mal van bol.

#### 3. Muziek en spel

Stelt d'ongeruste Geest te vrêden;  
 Muziek en spel  
 Verzagten 's Minnaars droef gekwel.  
 Hy singt (trots 't geen hy heeft gelêden)  
 Zyn Philida's bekoorlykhêden  
 Nog evenwel.

#### 4. Het singen is

Van groote nutheid in veel saken;  
 Het singen is,  
 Wanneer een Fransman aan zyn Dis  
 Op een papiere Tafel-laken  
 Gaat Muzicale Noten kraken?  
 Als Vlees en Vis.

#### 4. Zo ras men maar

Een Deuntje spêlen hoort, of singen:

Zo ras men maar  
 Een Contre-dans hoort, is men klaar.  
 Men gaat als jonge Kalv'ren springen.  
 De Muzica doet wond're dingen  
 Door Stem of Snaar.

6. By 't Pluym-gediert'  
 Schynd het bysonder ook een drukje:  
 By 't Pluim-gediert',  
 Dat lugtig, klugtig daag'lyks cierd  
 Met Variaties menig Stukje:  
 Of een Cantaat op Tak of Krukje,  
 Vaak Tiereliert.

7. Die Muzikant,  
 Die men hoort in de Maarse nagten;  
 Die Muzikant  
 Singt op een Lamentable trant.  
 Als hy zyn Cloudia moet wagten,  
 Lold hy op Noten zyn gedagten  
 Een Minne-brand.

8. Een schelle Toon  
 Klimpt tot 't gesternt op vlugge vlerken;  
 Een schelle Toon  
 Klinkt schier tot in 't oor der Goôn:  
 Als Jaap en Margje onder 't werken  
 Uytchreewen, als een mager Verken,  
 O Holland schoon!

9. Sonder Muziek,  
 Waar meed' ik sal dees Dreun besluiten:  
 Sonder Muziek  
 En leefde noit Latyn of Griek.  
 Elk leer 't voorgaande dan van buiten,  
 Die 't niet kan singen mag het fluiten,  
 Gelyk een Kriek.

**Bladwyser.****A.**

ALs de gulde Son ging dalen.	Pag. 20
Apoll' had naauwelyks zyn Broek.	24
Als Thirsis sag 't zoet Oog-gestraal.	27
Als ik aanschouw het lief gesigt.	29
Ach zoete Engelin.	65
Als Thirsis sig in 't Bosch bevond.	67
Als de Min in onse Sin.	82
Ach Phillis! wist gy wat thans in myn hert.	102

**B.**

BY Somersche Dagen.	95
---------------------	----

**C.**

CLimeen waar sal het eynd'lyk henen.	25
Climeen, ik heb door ted're min gedreven.	84
Climeen,, waar heen.	85
Climeen! myn Levens-Son, wanneer	106

**D.**

DE Son rees nauw ter Kimmen uyt.	23
De barre winter is vervlogen.	28
De Herder Thirsis wiens gemoed.	31
De Min vermaand m' op iets te denken.	50

Dianier, vreugt van myn leven,	55
Denk niet Phillis! dat uw afzyn.	79
Damon,, wat kon.	86
Dit is het plaatsje daar ik moet verwagten.	89

ELisa! 'k soek myn grootste Schat.	43
Ey Amarantje, seg my tog.	92
Ey seg, waar in heb ik misdaan?	94
Een Minnaar leyd veel smarten.	107

**G.**

GEt Neeltje jouw bruyn oogjes.	74
'k Ga dan heen,, Clorimeen.	96

**H.**

HOe werd myn Ziel op desen dag ontroerd.	49
Helaas myn Godinne.	64
Hoord myn Klagt.	122

**I.**

IS 'er vreugt te vinden.	34
Ich bin 'er ein Guter Welscher-Man.	61
Ik had beloofd u wat te geven.	69
Juffertje 'k bid eens segt.	81
Indien Doris.	88
Is 't Waarheid dat gy my bemind?	117

**K.**

KOn ik de min ontvlugten.	53
Kom Galathe, myn Ziels-Vriendin.	115

## **L.**

LAngs de groen bedauwde Wegen.	17
Lang duur het verand'ren van de moden.	77
Lieven Engel, waarom vlugt gy.	90
Laat uw Schaapjes wit van Vagt.	100
Laast was ik in myn eenigheid.	104
Liebster Arjoöntgen.	112

**M.**

MYN liefste Phillis trots uw haat.	32
Moet ik helaas dan dus verkwynen.	40
Myn Moeder zeyd my alle dag.	43
Myn Phillis, ach wie kan.	51
Meend niet Cloris dat het kussen.	56
Mogt ik nu myn Phillis nog eens kussen.	102

**N.**

NEt gelyk een Blad.	18
Nu scheidt myn Sang-Godin behagen.	48
Niemand hoeft sig vreemd te houwen.	106

**O.**

O Vogels aanschouwt.	19
ô Cloris! tot wat droeve staat.	33
ô Clorimeen, zyt gy alleen.	36
ô Groote Min-Godin!	59
ô Minne-God! die voor uw schigten.	70
ô Droevig afzyn, dat myn hert.	72
ô Vryheid vaar voor eeuwig wel.	91
ô Vryheid die een langen tyd.	92

**P.**

PHilida lag neer gezegen.	45
Pan die sat eens in het Riet en kweelde.	73
Phillis toen gy laast door uw Gezangen.	101



Phillis die my 't Leven. 103

**R.**

ROsaura, sagter dan een Roos. 52

**S.**

STierd myn Sin. 31

Sullen wy dees Kermis sonder. 57

'k Swoer dat nooit Cupido's magt. 62

Syringa een aardig meysje.	87
Schoon dat ik onder 't groen.	118
Sonder Muziek.	123

**T.**

TErwyf de Jeugd in onse dagen.	21
Thirsis liet zyn Schapen.	93
Tot wien sal ik my keeren.	98
Thirsis dreef zyn dart'le Geytjes.	110

**V.**

VAAr wel nu Clorenie.	41
-----------------------	----

**W.**

WAt is 't een Vreugd en Ziel-geneugd.	22
Wat hoef ik langer dus te vreesen.	36
Wat is 'er droever in de Min.	36
Waar vind men zo veel Ziels-genugten.	38
Wel Cupido Venus-guit.	39
't Was middag aan de Zuyder-son.	44
Wie kwam my wekken zoo ras.	46
Wel Cloris hoe dus los van Aard?	58
Weg Clorimeen, die my voorheen.	60
Wanneer ik by myn Phillis sit.	69
Wat Hertstogt vind men hier op Aard.	76
Wat is 't een Heerlyk Leven.	80
Waarom of Venus droevig schreid.	97

Wie zouw niet vrolyk leven?	108
Weg sotte Min met al uw verdriet.	114

## **Z**

't Zoet van de Vrye Staat.	26
Zyt welkom gunstige Avond-stond	55
Zoude ik dan 't Minnen weer beginnen.	120

Eynde.